СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CIX П'ЯТНИЦЯ, 27 ВЕРЕСНЯ 2002 РОКУ ЧИСЛО 39 VOL. CIX FRIDAY, SEPTEMBER 27, 2002 No. 39

США переглядають політику щодо України

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – 24 вересня на щоденному брифінґові Державного департаменту США у Вашінґтоні його представник Ричард Бавчер пояснив нещодавні зміни політики США щодо України. Раніше в той день, в дусі відомої традиції, коли уряд нібито випадково випускає з рук важливу інформацію, так зв. „leak" - два засоби масової інформації: аґентство Ройтерс і газета „Нью-Йорк Таймс" написали, що уряд США почав огляд своєї політики щодо України, включно з тимчасовим зупиненням приблизно 54 млн. дол. допомоги.

Рішення провести перегляд зроблене приблизно два тижні тому. Воно було спричинене остаточними результатами аналізи записів розмов Президента Л. Кучми з Валерієм Малевим, колишнім головою Військово-експортної контролі України. Аналіза, проведена експертами Департаменту юстиції США, підтвердила, що записи розмови, в котрій Президент Л. Кучма схвалив продаж радіольокаційної станції Іракові, всупереч санкціям ООН, були автентичні і не зазнали монтажу. В своєму коментарі Р. Бавчер сказав, між іншим:

– Повідомлення про продаж системи раннього попередження з України до Іраку циркулювали вже протягом певного часу. Новим є те, що ми нещодавно завершили аналізу авдіозапису від липня 2000 року, наданого колишнім охоронцем українського президента Миколою Мельниченком. В одному з фраґментів чути, як Президент України Леонід Кучма схвалює таємний продаж Іраку радарної системи раннього попередження „Кольчуга", і ми вважаємо, що запис автентичний.

Визнання автентичности запису спонукало нас до перегляду нашої політики щодо України, зокрема щодо Президента Кучми. Ми вирішили тимчасово призупинити нові виділення коштів на допомогу за Актом на підтримку свободи, що йшла центральному уряду України, на час проведення цього перегляду.

Ця павза не вплине на більшу частину нашої допомоги, яка надається приватному секторові, неурядовим організаціям, а також місцевим та реґіональним органам врядування. А що ми таки робимо, то запроваджуємо павзу у програмах для органів центрального уряду. Ці програми мали у 2002 фінансовому році бюджет приблизно 54 мільйони долярів США, що складає приблизно 35 відсотків

(Закінчення на стор. 3)

Акція „Повстань, Україно!" продовжена

КИЇВ. – 24 вересня під стінами Верховної Ради, о 10-ій годині ранку, почалося віче у рамках акції „Повстань, Україно!". За даними міліції, на нього зібралося близько 5 тисяч осіб. Учасники акції перекрили рух на ділянці вулиці Грушевського, що прилягає до парку біля Верховної Ради. В той же час у парляменті депутати зібралися вперше від початку акції. Голова Верховної Ради Володимир Литвин перебував з офіційною візитою у Москві, тому головував на засіданні його заступник Генадій Васильєв. Зважаючи на напружений стан, виступи депутатів були дуже емоційними.

Народний депутат Сергій Соболєв звернувся до Генерального прокурора С. Піскуна з питанням, чому прокуратура порушила кримінальну справу проти демонстрантів за фактом бльокування транспортних комунікацій і не порушує кримінальну справу проти Л. Кучми, прем'єра та інших чиновників, для проїзду яких перекривають вулиці.

С. Піскун відповів, що сприймає цей запит як заяву про злочин, і з сьогоднішнього дня починає розслідування.

Юлія Тимошенко звинуватила С. Піскуна у тому, що він має годинника за 10 тисяч долярів, попросила зняти з руки годинника і показати його депутатам. При цьому вона висловила подив у зв'язку з тим, що у Генпрокурора, державного службовця зі скромною платнею на руках годинник, вартістю більше 10 тисяч доларів.

С. Піскун зняв годинника і показав його депутатам, але тримав так високо, що Ю. Тимошенко до нього не діставала і навіть підстрибнула, щоб дістати годинника прокурора.

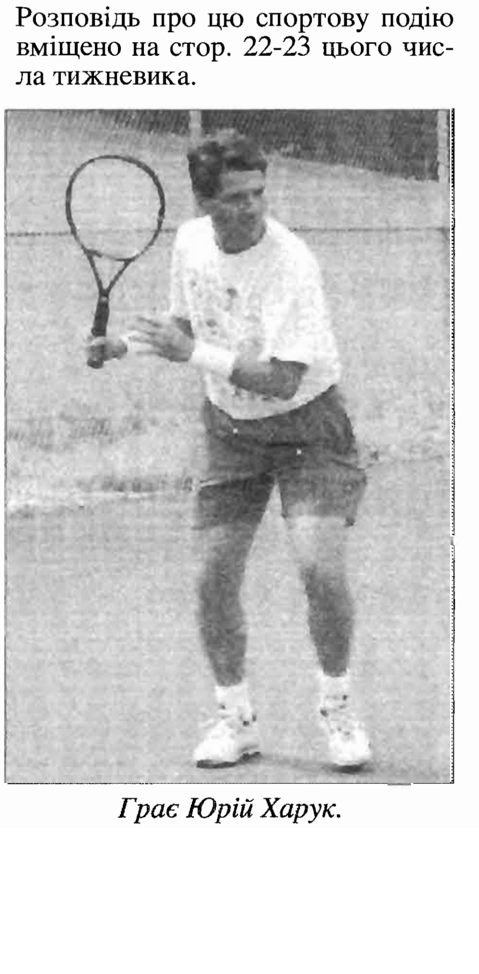
Вона звернулася від імені своєї фракції з вимогою розглянути питання про відставку Генерального прокурора і міністра внутрішніх справ.

Міністер внутрішніх справ Юрій Смирнов заявив, що під час акції „Повстань, Україно!" 16 вересня на Европейській площі були присутні 15 тисяч осіб. Судові виконавці та підрозділи міліції вночі, 17 вересня, вилучили намети як „речові докази", а Ю. Тимошенко вдарила у обличчя начальника департаменту Савченка. За словами Ю. Смирнова, засоби масової інформації здійснили чимало інсинуацій щодо дій міліції, зокрема про масові побиття та затримання, але

(Закінчення на стор. 3)

Чемпіонат пам'яти Зенона Снилика

Щорічний чемпіонат на першість УСЦАК з тенісу, що відбувся 31 серпня – 2 вересня на Союзівці, вперше був присвячений світлій пам'яті колишнього головного редактора „Свободи", видатного спортовця і організатора тенісових змагань Зенона Снилика. Розповідь про цю спортову подію вміщено на стор. 22-23 цього числа тижневика.

Грає Юрій Харук.

Нова стратегія закордонної та оборонної політики США

ВАШІНҐТОН. – „Національна стратегія безпеки Сполучених Штатів" – документ на 33 сторінках, був оприлюднений 20 вересня адміністрацією Президента Джорджа Буша. Його новизна і головна ідея в тому, що США ніколи більше не допустять, аби якась із країн випереджала їхню військову міць, як це було за часів холодної війни. Жорстку стратегію обрано, щоб запобігти ворожим режимам і забезпечити розвиток ринкової економіки й демократії.

У тексті стратегії є слова і про те, що Вашінґтон повинен бути готовим використати право першого удару для захисту своїх інтересів від терористичної загрози і держав, які підтримують тероризм і намагаються оволодіти зброєю масового знищення.

Нова стратегія закордонної й оборонної політики – перше офіційне тлумачення закордонної політики, яку проводить адміністрація Дж. Буша. В документі підтверджено принципи людської гідности, демократії і свободи совісти як визначальні чинники загальної американської стратегії, яка ставить контртероризм у центр політики безпеки. „Велика боротьба 20 століття між свободою і тоталітаризмом завершилася вирішальною перемогою сил свободи – єдиної сталої моделі розвитку нації – свободи, демократії та вільної економіки".

Задля того, аби Америка могла захищати всіх, хто бореться за свою свободу, вирішено збільшити наполовину допомогу державам, чиї уряди правлять справедливо, інвестують у свій народ та заохочують економічну свободу. Таке поєднання американських національних інтересів та загальнолюдських цінностей у документі про нову стратегію названо „особливим американським інтернаціоналізмом".

Наголос на праві першого удару та на необмеженому військовому потенціялі, навіть задля захисту Америки та міжнародного миру – усе це викликає, м'яко кажучи, подив у деяких державних діячів, зокрема в Москві, Пекіні і Брюселі. Коли речника Білого Дому Арі Флайшера запитали, чому документ є таким агресивним, він відповів: історія минулого століття показала, що світ став кращим завдяки американській політиці, яка привела до падіння комунізму і поширення демократії до місць, у яких до того часу вона не існувала, як у Німеччині й Японії.

„Роля Сполучених Штатів як військової сили була така: ми – нація, яка неохоче, дуже неохоче застосовує свою силу. Але ми справді використовуємо свій вплив, інколи підтриманий силою, таким чином, як на мене, світ став кращим".

Радіо „Свобода"

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Провідників опозиції позбавлено доступу до радіо

КИЇВ. – 23 вересня біля 9:00 год. вечора велика група народних депутатів увійшла до радіо-студії , розташованої на третьому поверсі телерадіокомплексу. Провідники опозиції вимагали надати їм вихід в прямий етер для оприлюднення вимог опозиції у зв'язку з антипрезидентськими акціями. Близько 10.30 вечора завершилися переговори провідників фракції Соціялістичної партії України (СПУ), Комуністичної партії України (КПУ) та Бльоку Юлії Тимошенко (БЮТ) з керівництвом Національної телерадіокомпанії, і представники опозиції залишили студію, – повідомив член фракції БЮТ Григорій Омельченко. Він зазначив що провідники опозиції Олександер Мороз, Петро Симоненко та Юлія Тимошенко вимагали по три хвилини етерного часу для кожного. Як повідомив провідник КПУ Петро Симоненко, відповідь на вимоги щодо надання етерного часу провідникам опозиції президент НТКУ Ігор Сторожук побіцяв дати. І. Сторожук заявив, що депутати, котрі вимагають етеру на першому загальнонаціональному телеканалі УТ-1, одержать його, тільки якщо буде ухвалено відповідне рішення парляменту. Київська прокуратура порушила кримінальну справу за фактом бльокування провідниками опозиції праці УТ-1. Кримінальну справу порушено за ознаками злочинів, передбачених частиною 1 статті 171 – навмисне перешкодження законній професійній діяльности журналістів, і статті 341 – захоплення державних чи громадських будинків або споруд, повідомила прес-група прокуратури Києва.

Коментарі Л. Кучми з приводу демонстрацій 16 вересня

ЗАЛЬЦБУРҐ, Німеччина. – Акції опозиції в Україні свідчать, що в країні є демократія, вважає Президент України Леонід Кучма. Про це він сказав в інтерв'ю австрійській газеті „Дер Штандарт" 17 вересня, перебуваючи в Зальцбурзі на економічному форумі. „Всі ми вчимося демократії і можливості засвідчити незгоду людей з тією чи іншою політикою в країні", – підкреслив глава української держави. Однак Президент зазначив, що на вулицю людей вивели колишні прем'єр-міністер, віце-прем'єр, голова Верховної Ради (Віктор Ющенко, Юлія Тимошенко, Олександер Мороз відповідно), які „були при владі" і свого часу відповідали за ситуацію в країні. „Вони (провідники опозиці) – учора були при владі, коли ситуація була гіршою, тому це питання моралі", – підкреслив Л. Кучма. Як позитивний факт Л.Кучма розцінив мирний фактор демонстрації: „Те, що відбулася мирна демонстрація – це плюс для нас усіх. Якщо люди виходять на вулицю і скаржаться на біди – зрозуміло. Однак це відбувається на тлі економічного поліпшення, збільшення заробітних плат і пенсій," - додав Президент України.

Громадська акція „Повстань, Україно!" не закінчилася 16 вересня, а перейшла у численні пікетування і голодування в ряді міст. У приміщенні адміністрації Президента голодують на знак протесту 70 народних депутатів з усіх чотирьох опозиційних фракцій. Вхід до будинку бльокований, тому голодуючі викидають з вікна фотоплівки, відзняті у приміщенні, і просять проводити акції підтримки. У Черкасах голодуючий підтримує Віктора Ющенка гаслом „Кучму звалити – краще жити".

Фото: Фелікс Хмельковський

Звільнено усіх затриманих учасників акції „Повстань, Україно!"

КИЇВ. – 21 вересня зі слідчої тюрми було звільнено усіх дев'ятьох учасників акції „Повстань, Україно!", затриманих вранці 17 вересня під стінами адміністрації Президента, де опозиція встановила намети. Прокуратура міста Києва 16 вересня порушила кримінальну справу за фактом бльокування транспортних комунікацій перешкодами, яке під час проведення акції „Повстань, Україно!" порушило нормальну працю транспорту в Києві. За даними правоохоронних органів, вранці 17 вересня було затримано 64 учасників акції. Генеральна прокуратура України та Міністерство внутрішніх справ прийняли рішення взяти підписку про невиїзд з постійного місця проживання з дев'яти затриманих учасників акції „Повстань, Україно!", а не застосовувати до них крайньої міри запобіжного заходу у вигляді арешту.

Знову перенесено судові слухання П. Лазаренка

САН-ФРАНЦИСКО. – В суді Північно-каліфорнійського округу у Сан-Франциско не відбулося заплановане на 19 вересня чергове слухання у справі колишнього прем'єр-міністра й народного депутата України Павла Лазаренка. Адвокати П. Лазаренка й американські прокурори мали обговорити зі суддею Мартіном Дженкінсом стан підготовання до розгляду кримінальної справи у США проти П. Лазаренка, котрого звинувачують у відмиванні 114 мільйонів долярів. Як стало відомо початок судового процесу перенесено на невизначений час. Торік у грудні сторони попередньо домовилися про початок процесу 4 листопада. Тепер низка слухань у справі П. Лазаренка відбудеться в жовтні й на початку листопада, й не виключено, що буде домовлено також про нову дату початку судового процесу. Представники прокуратури та оборонці справи відмовилися коментувати теперішній стан кримінальної справи США проти П. Лазаренка.

Львів хоче відмовитися від кредиту СБ

ЛЬВІВ. – Влада міста схильна відмовитися від кредиту Світового банку для реконструкції системи водопостачання. 24 вересня заступник міського голови Василь Кравців згадав, що умови надання позики є не вигідними для Львова. По-перше, позика під 16 відсотків річно означає, що за 20 років доведеться віддати понад 50 млн. долярів, по-друге – передбачені договором витрати на консультантів та супроводжуючі праці занадто великі – близько 9 млн. долярів. Ще одна обов'язкова умова – все обладнання закуповувати не в Україні. Директор „Львівводоканалу" Василь Склярський вважає, що інвестором проєкту, а не лише ґарантом позики, цілком може бути міністерство фінансів України. Та й під такі відсотки кредит спроможні надати вітчизняні комерційні банки. Наразі умови договору вивчають експерти, від їх результатів залежить рішення депутатів міської ради. До 25 листопада представники комунального підприємства „Львівводоканал" мали б передати фахівцям Світового банку згоду ВР України, Львівської міської ради та всі супровідні документи на отримання позики у 24 млн. долярів. 24 вересня чергова місія Світового банку розпочала працю в Україні. Спеціялісти працюють над проєктом „Фонд кредитування міського розвитку". В рамках даного проєкту Україна може отримати кредит обсягом у 150 мільйонів долярів. Місія працюватиме в Україні до 28 вересня. Світовий банк є найбільшим кредитором України, борг перед яким в першій половині цього року зменшився на 42 мільйони долярів і склав 2 млрд. 305 млн. долярів.

Алексій II має намір відвідати Україну

МОСКВА. – Патріярх Московський та всієї Русі Алексій II має намір до кінця 2002 року відвідати Україну. Про це повідомив 23 вересня в Москві глава Російської Православної Церкви після зустрічі з головою Верховної Ради України Володимиром Литвином. Точний термін візити, однак, покищо остаточно не визначено. Зустріч Алексія II з В. Литвином відбулася в патріярших палатах храму Христа Спасителя в рамках візити голови українського парляменту до Москви.

У Львові протести продовжувалися

ЛЬВІВ. – 19 вересня у місті продовжилися акції протесту. Цього разу представники опозиційних сил пікетували Львівську державну телерадіокомпанію, вимагаючи свободи слова та припинення цензури. Основними вимогами протестуючих були – надати етерний час представникові від опозиції Юрію Шухевичові та звільнити зі займаної посади керівника телерадіокомпанії Ярослава Климовича. За словами народного депутата Тараса Чорновола, він та його колеги неодноразово звертались до Я. Климовича з проханням надати етерний час, аби ознайомити львів'ян з плянами опозиції та викласти своє бачення ситуації, яка склалася у державі, на що чиновник відмовляв або не реаґував. Згідно зі законом, кожен депутат має право на 20 хвилин телевізійного етеру шомісяця зі зверненням до своїх виборців. Опозиційні політики переконують, що доказом існування цензури на Львівському телебаченні є неповне, необ'єктивне і недостатнє висвітлення подій 16 вересня.

Новий центр німецької мови

КИЇВ. – У Київському Національному лінґвістичному університеті, за підтримкою Німецького культурного центру Ґете-Інституту в Києві, посольства Австрійської республіки та посольства Швайцарії в Україні, 20 вересня відкрився центр німецької мови. Німецький культурний центр передав для факультету ґерманістики цього вищого учбового закладу підручники, наукову та художню літературу, створивши таким чином своєрідну філію Німецького культурного центру на території університету. Водночас головна бібліотека Ґете-Інституту залишається відкритою для користування студентів, науковців та всіх, хто прагне вивчити чи вдосконалити німецьку мову.

Привласнення виплат остарбайтерам

ТЕРНОПІЛЬ. – Місцева прокуратура розслідує справу про привласнення службовими особами коштів, які були призначені для виплат колишнім остарбайтерам. Йдеться про суму у п'ять тисяч евро, яку привласнили кілька посадовців Козівської районної адміністрації, які впродовж 1996-2002 років оформляли неправдиві документи фонду для Українського національного фонду „Взаєморозуміння та примирення", а саме – протоколи опитування свідків про підтвердження фактів перебування громадян України на примусових роботах в Німеччині та Австрії в період війни. Особи, на ім'я яких оформлялась виплата, заявили слідчим, що на примусових роботах Німеччини чи Австрії не перебували, гроші, які надходили на їхнє ім'я на рахунок у банку, не отримували. На підставі зазначених фіктивних документів мешканцям Козівського району області нараховано компенсацію на суму понад п'ять тисяч евро. В інтересах слідства його подробиці не розголошуються.

За повідомленнями інформаційних аґентств

Вперше в Україні - Патріярх Антіохійський Григорій III

ЛЬВІВ. –У понеділок, 23 вересня, Патріярх Мелхітської Греко-Католицької Церкви Григорій III вперше ступив на українську землю. На летовищі „Бориспіль" у Києві його зустрічав Верховний Архиєпископ Української Греко-Католицької Церкви Любомир кардинал Гузар. Того ж дня делеґація прибула до Львова. У вівторок, 24 вересня, після відвідання крипти в архикатедральному соборі святого Юра, Блаженніший Григорій III зустрівся з єпископами УГКЦ, представниками чернецтва, а також міської та обласної влади.

В середу, 25 вересня, делеґація Мелхітської Греко-Католицької Церкви відвідала Український католицький університет та Львівську духовну семінарію Святого Духу. Ґості оглянули центральну частину міста, деякі храми та музеї.

Блаженніший Патріярх Григорій III відвідав Івано-Франківськ, Унів, Тернопіль, Зарваницю та Здрість. Також заплановані зустрічі з владиками Української Автокефальної Православної Церкви, Української Православної Церкви Київського та Московського Патріярхатів і єпископом Вірменської Апостольської Церкви. Глава Мелхітської Греко-Католицької Церкви візьме участь в церемонії зустрічі Туринської Плащаниці (копії) на Львівському летовищі. Візита Блаженнішого Григорія III триватиме до 30 вересня.

Патріярх Григорій (Лутфі Лагам) III народився у 1933 році в с. Дарая, поблизу Дамаску в Сирії. У 1944 році вступив у семінарію св. Спасителя Отців-василіян-сальваторів у Шууфі (Ливан). Перші обітниці склав у Василіян-сальваторів у 1949 році, а вічні — у 1954 році. Здобув релігійну і філософську освіту у Великій семінарії св. Спасителя у Жоун (Ливан). Продовжував вивчати богослов'я в Римі, де в 1959 році був рукоположений на священика. Одержав ступінь доктора східнього богослов'я в Папському Східньому інституті в Римі.

Синод Єпископів Мелхітської Греко-Католицької Церкви, який відбувся 27—29 листопада 2000 року у Рабве (Ливан), новим Патріярхом Антіохії та всього Сходу обрав Архиєпископа Лутфі Лагама, Патріяршого Вікарія Єрусалиму. За традицією, він взяв собі нове імя — Григорій III, наслідуючи славного Патріярха Григорія II Йосифа, великого подвижника східніх традицій і прав патріярхів на Першому Ватиканському соборі (1870).

Мелхітська Греко-Католицька Церква є однією з найстарших християнських спільнот у світі. Це Церква давньої Антіохії. На Першому Вселенському соборі, який проходив у Нікеї в 325 році, Антіохійська митрополія разом із Римською, Єрусалимською та Олександрійською була піднесена до гідности патріярхату. Мелхітська Церква є залишком тієї частини Антіохійської Церкви, що залишилася вірною східньому Римському імператорові після приходу арабів. Вірні цієї Церкви були названі „роялістами", а назва „мелхіти" походить від семітського melech – „король". Від того часу протягом століть у цій Церкві проходили зміни власної сирійської Літургії і перехід з арамейської мови на грецьку та на літургічні форми Візантійської Церкви. Цей процес повністю завершився в XIII ст. У 1724 році була проголошена унія з Римо-Католицькою Церквою. З цієї причини офіційною назвою спільноти є Мелхітська Греко-Католицька Церква.

Сьогодні Мелхітська Греко-Католицька Церква є другою, після Української, за кількістю вірних Католицькою Церквою візантійського обряду (близько 1 млн. віруючих). Вона охоплює всі арабські країни, а її Патріярх має резиденції в Каїрі, Дамаску і Єрусалимі. Церква має 18 епархій на Близькому Сході і 6 в Америці та в Австралії.

о. Ігор Яців,
пресс-секретар Глави УГКЦ

Акція „Повстань...

(Закінчення зі стор. 1)

документами підтверджено, що до медичних закладів ніхто за допомогою не звертався.

Після оголошення перерви у засіданні парляменту провідники опозиційних фракцій вийшли до учасників віча біля Верховної Ради. Юлія Тимошенко закликала учасників акції не розходитися. Олександер Мороз заявив, що питання про імпічмент президента має стати на сьогоднішньому засіданні парляменту ключовим питанням. Виступив також провідник комуністів Петро Симоненко.

Після перерви депутати від опозиційних фракцій заблькували парляментську трибуну, вимагаючи внесення до порядку денного питання про політичну ситуацію у країні.

Після п'яти хвилин безуспішних переговорів Г. Васильєв оголосив перерву у засіданні.

Віче біля парляменту продовжувалося. На вулиці велася радіотрансляція зі засідання парляменту. Провідник фракції „Наша Україна" Віктор Ющенко з трибуни парляменту заявив, що в Україні діється безладдя й беззаконня, з кожним днем наростає конфронтація, яка веде до глибокої, небаченої за 11 років незалежности політичної кризи.

В. Ющенко закликав „жити розумом і шукати відповідь у конструктивній моделі" і додав: „Або ми знаходимо діялог, або проводимо дострокові вибори".

Провідник Соціялістичної партії України Олександер Мороз із трибуни парляменту заявив, що фракція соціялістів пропонує провести термінове засідання Верховної Ради для розгляду питання про продаж зброї з України. „Необхідно переобрати президента – суспільство не повинно нести відповідальности за дії Л. Кучми", – заявив він.

Провідник Комуністичної партії України Петро Симоненко зажадав розглянути питання про процедуру імпічменту Президента Л. Кучми, прийняти новий закон про вибори народних депутатів, розглянути політичну ситуацію у країні.

Юлія Тимошенко сказала, що, на її думку, парлямент повинен розглянути першим питанням щодо політичної ситуації у країні. „Постанова опозиційних провідників передбачає питання усунення президента у порядку імпічменту", – сказала Ю. Тимошенко.

„Президент у відставку не піде і дострокових виборів не буде", - заявив на пленарному засіданні Верховної Ради провідник фракції СДПУ(О) Леонід Кравчук.

25 вересня стало відомо, що група народних депутатів перебувала всю ніч у будинку адміністрації Президента. Глава адміністрації Віктор Медведчук повідомив, що двічі зустрічався з народними депутатами 24 вересня увечері, однак зустрітися з президентом було неможливо, оскільки Леонід Кучма приймав вірчі грамоти від послів, акредитованих в Україні.

Президент погодився на зустріч з депутатами. Вранці, 25 вересня, Л. Кучма прийняв П. Симоненка, О. Мороза, Ю. Тимошенко і Юрія Оробця (бльок „Наша Україна"). Вони представляли 47 депутатів від опозиції, які з вечора вівторка всю ніч знаходилися в адміністрації Президента і домагалися зустрічі з главою держави. Тим часом біля будинку адміністрації Президента поновилася акція протесту „Повстань, Україно!"

Юлія Тимошенко після виходу з адміністрації Президента у середу 25 вересня, заявила, що опозиція буде обговорювати, яким чином реалізувати рішення всеукраїнських зборів від 16 вересня у Києві. Олександер Мороз повідомив, що Л. Кучма погодився взяти участь у терміновому розгляді на засіданні парляменту питання про торгівлю зброєю Україною. Петро Симоненко сказав, що Президент відмовився виконувати вимоги, викладені у резолюції мітингу опозиції 16 вересня.

Ю. Тимошенко, О. Мороз і П. Симоненко закликали людей вирушати до Верховної Ради. Приблизно 500 осіб попрямували до стін парляменту.

„Українська правда"

Тоні Блейр: Ірак є загрозою для світу

ЛОНДОН. – 24 вересня у Великобританії відбулася позачергова сесія британського парляменту. Прем'єр-міністер Тоні Блейр подав нові свідчення з приводу того, що Садам Гусейн та Ірак є загрозою для світу.

У 50-сторінковому досьє представлено підсумок даних британської розвідки щодо Іраку. У матеріялах так званого „іракського досьє" сказано, що іракський президент Садам Гусейн уже розробив пляни аґресії зі застосуванням хемічної та біологічної зброї, котрі плянує ужити навіть проти частини свого населення. Крім того, в Іраку повним ходом іде випрацювання ядерної зброї і нових балістичних ракет з великим радіюсом дії, котрі могтимуть досягти цілей в Росії та базах НАТО в Туреччині та британських баз на Кипрі, а хемічна та біологічна зброя є на такому високому рівні готовости, що може бути ужита 45 хвилин після наказу.

Всі ці проєкти Ірак фінансує нелегальними грішми, оминаючи санкції ООН, вартістю три більйони долярів річно.

Тоні Блейр признав, що „ це незвично щоб уряд оприлюднював такий документ", але з уваги на зростаюче занепокоєння останніми місяцями та з доказами того, що С. Гусейн виробляє зброю масового знищення всупереч резолюціям ООН, „я переконаний, що С. Гусейн докладе всіх зусиль, щоб заховати цю зброю, не віддати її". Т. Блейр закликав до рішучих дій. Президент Дж. Буш схвалив представлення цього документу прем'єр-міністром Т. Блейром.

Баґдад 25 вересня, після оприлюднення британським урядом так званого „іракського досьє", знову заявив, що не володіє зброєю масового знищення.

У згаданому „іракському досьє" згадується Україну і Білорусь та у меншій мірі Росію, Юґославію і Ромунію, як країни, котрі сприяють намаганням Іракові обходити санкції ООН щодо придбання зброї, зокрема матеріялів для виготовлення зброї масового знищення. Також згадано численні спроби Гусейна придбати уран від різних африканських країн.

За матеріялами ЗМІ

США переглядають...

(Закінчення зі стор. 1)

усієї допомоги Україні за Актом на підтримку свободи.

Ми і надалі готові допомагати Україні здійснювати необхідні політичні та економічні реформи та наближатися до решти Европи. Поточний перегляд нашої політики віддзеркалює наше серйозне занепокоєння тим, що незаконні постачання до Іраку були схвалені Президентом Кучмою, та нашу рішучість перешкодити можливим подальшим постачанням з України чи якої іншої країни, що порушує санкції ООН проти Іраку.

Хоча офіційний Вашинґтон підтверджує, що немає прямих доказів що „Кольчуга" знаходиться на території Іраку, сам факт, що Президент так званої прихильної держави схвалив протизаконну акцію, дуже непокоїть.

Представники уряду США підкреслюють, що Америка робить різницю між діяльністю Президента Л. Кучми і народом України. Як сказав нам один урядовець, „цей огляд не зроблений для того, щоб покарати Україну, а для того, щоб натиснути на Кучму і щоб у Києві на це звернули увагу. Уряд США хоче, щоб Київ зрозумів, наскільки серйозною є ця справа".

І. Я.

АМЕРИКА І СВІТ

К. Райс: у США досить сил, щоб перемогти Ірак

ВАШІНҐТОН. – США мобілізують досить сил для перемоги у війні проти Іраку, а пізніше допоможуть іракському народові відновити країну і побудувати демократичне суспільство. Про це заявила 23 вересня помічник президента США з національної безпеки Кондоліза Райс в інтерв'ю, надрукованому того ж дня в газеті „Файненшл Таймс". К. Райс нічого не повідомила про які-небудь конкретні воєнні пляни, але зазначила, що міжнародне співтовариство не повинне повторювати помилок минулого і знову дозволити Садамові Гусейнові уникнути відповідальности. 22 вересня міністер оборони США Доналд Рамсфелд заявив, що метою американської акції в Іраку, якщо вона відбудеться, буде лише скинення Садама Гусейна та його найближчого оточення.

Ґ. Шродер переміг на виборах у Німеччині

БЕРЛІН. – В результаті найнапруженіших виборчих перегонів у повоєнній історії Німеччини 22 вересня кандидат від Соціял-демократичної партії Ґерґард Шродер зберіг за собою посаду канцлера, здобувши дуже незначну перевагу голосів, разом одержавши трохи понад 47 відсотків голосів, а Християнсько-демократичний союз Едмунда Штойбера і його союзник, партія Вільних демократів – майже 46 відсотків. Згідно з останніми офіційними даними, Ґ. Шродер здобув перемогу завдяки своєму партнерові – Партії зелених, яка зміцнила власні позиції, отримавши більше голосів, ніж на попередніх виборах. За припущенням кандидата-консерватора Едмунда Штойбера, будь-який новий уряд, зформований Ґ. Шродером, не протримається при владі більше одного року. Позиції Ґ. Шродера будуть тепер слабкішими, що стримуватиме його у запровадженні болючих реформ, необхідних для пожвавлення економіки. Крім того, Ґ. Шродерові також доведеться залагоджувати розбіжності зі Сполученими Штатами, які виявились внаслідок його виступів проти військових нападів на Ірак і виступів міністра юстиції Німеччини Ґерди Дойблер-Ґмелін, яка порівнювала тактику Дж. Буша з методами Адольфа Гітлера. Міністер заперечувала, що заявляла таке, але 23 вересня подала у відставку. США стримано відреаґували 24 вересня на перемогу під час парляментських виборів у Німеччині коаліції соціял-демократів та „зелених" на чолі з канцлером Німеччини Ґерґардом Шродером.

Військо Ізраїлю бльокує головну квартиру Я. Арафата

ЄРУСАЛИМ. – Міністер закордонних справ Ізраїлю Шимон Перез заявив 23 вересня, що знищення будинків адміністративного комплексу глави Палестинської автономії Ясира Арафата припинене. Акція почалася 19 вересня у відповідь на терористичні акції в Тель-Авіві, жертвами яких стали сім осіб. Під час бльокування головної квартири Арафата в Рамалі були знищені всі будівлі комплексу, крім будинку, в якому перебував сам палестинський провідник і ще близько 250 осіб. Ш. Перез зазначив, що ізраїльська влада не загрожує життю Арафата і не примушує його еміґрувати. Разом з тим, ізраїльська влада бльокуватиме резиденцію доти, доки не будуть видані 50 палестинців, звинувачених у тероризмі. Міжнародне співтовариство переконує Ізраїль припинити бльокаду резиденції Арафата. Стурбованість у зв'язку з цією ситуацією висловили США, котрі заявили, що дії Ізраїлю не сприяють припиненню насилля, Великобританія, Єгипет, Росія та інші держави. Ізраїль поки не має наміру знімати бльокаду головної квартири глави Палестинської автономії Я. Арафата – незважаючи на резолюцію, ухвалену Радою Безпеки ООН. Ізраїль заявив, що спочатку палестинська влада повинна – відповідно до іншої вимоги ООН – передати до суду організаторів терактів проти ізраїльтян.

Міністри країн НАТО обговорили проблеми модернізації

ВАРШАВА, Польща. – 25 вересня відкрилася дводенна нарада міністрів оборони країн НАТО. Вони обговорили шляхи модернізації союзу для посилення його спроможности попереджати загрозу з боку держав, які підтримують міжнародний тероризм. Інша тема зустрічі – реорганізація командної структури НАТО, яка майже не мінялася з часів „холодної війни". Секретар Департаменту оборони США Доналд Рамсфелд також ознайомив колеґ із пляном створення нових сил швидкого реаґування, до складу якого увійдуть військові континґенти США, Канади та европейських держав.

Ал Ґор – проти іракської політики Дж. Буша

ВАШІНҐТОН. – Колишній кандидат на посаду президента США Алберт Ґор 24 вересня виступив проти політики Джорджа Буша стосовно Іраку. Ал Ґор каже, що Президент Буш ставить під загрозу міжнародне законодавство, коли загрожує вдатися до дій в одноосібний спосіб проти Садама Гусейна. А. Ґор також додав, що Дж. Буш втратив доброзичливе ставлення міжнародної спільноти до Америки, яке було помітним після подій 11 вересня. Тим часом Президент Буш закликав Об'єднані Нації затвердити жорстку резолюцію щодо Іраку і додав, що його країна готова вдатися до дій навіть у разі, як інші країни-члени ООН не виявлять такої готовности.

Можлива війна з Іраком загрожує світовим ринкам

НЬЮ-ЙОРК. – Побоювання війни з Іраком неґативним чином позначилися на фінансових ринках світу. 24 вересня під час торгів ціна на нафту сягнула нової висоти, яка є рекордною за останні 19 місяців. В той самий час ціни на акції падали, знизившись на провідних західньо-европейських ринках до найнижчого за останні шість років рівня. У Нью-Йорку індекс Дов Джонса опустився до найнижчого за останні чотири роки рівня.

Будуть нові проєкти відбудови „WTC"

НЬЮ-ЙОРК. – Понад 400 архітектурних фірм з майже тридцяти країн зголосились до відбудови місця, де стояв Всесвітній центр торгівлі в Нью-Йорку. Конкурс на виконання цього престижного будівельного завдання оголошено минулого місяця, коли перші шість проєктів для місця трагедії було відкинуто як невиразні і занадто подібні до конторських споруд. Серед нових конкурсантів – британець Норман Фостер, італієць Ренцо П'яно, американці Філіп Джонсон і Роберт Стерн. Остаточного рішення щодо архітектора, який керуватиме відбудовою, очікують на початку наступного року.

За матеріялами ЗМІ

Нафтопровід Одеса-Броди-Ґданьськ – під загрозою?

ВАРШАВА. –У Польщі не стихають дискусії навколо питання про нафтопровід Одеса-Броди-Ґданьськ. У польській пресі з'явилися інформації про те, що, мовляв, Польща повинна відмовитися від цього найбільшого польсько-українського проєкту, бо він їй невигідний, а також тому, що при справі будівництва польського відтинку нафтопроводу крутяться сумнівні фірми і сумнівні особи. Президент Алексaндер Кваснєвський дав завдання керівникові Бюра національної безпеки Польщі Маркові Сівцеві перевірити всю інформацію, що стосується цієї справи.

Богдан Борусєвіч, відомий польський політик із партії „Унія Свободи", є одним із найбільших прихильників проєкту і багато зробив, аби впровадити ідею будівництва нафтопроводу в середовище правлячих у Польщі політичних еліт. Він відомий ще з підпілля „Солідарности", був членом уряду Єжи Бузека і депутатом польського сейму кількох каденцій, нині очолює воєводський сеймик у Ґданьську.

Б. Борусєвіч так прокоментував нинішню ситуацію:

– Треба розділити два питання: фундаментальне – про саму ідею нафтопроводу Одеса-Броди-Ґданьськ, про оцінку тієї ідеї, – і питання про фірму, яка хоче робити бізнес на спорудженні польського відтинку нафтопроводу. Що стосується погляду уряду Польщі на справу нафтопроводу, то проєкт для нашої держави дуже важливий. І на користь цього свідчить той факт, що і уряд Бузека, і нинішній уряд Міллера має щодо цього таку ж оцінку. Ми знаємо, що нафтопровід був би ще одним фактором унезалежнення Польщі від одного джерела енерґоносіїв. І це факт незаперечний.

Для України цей нафтопровід важливий подвійно. Бо він нестиме каспійську нафту до Ґданьська і так само може нести нафту з Ґданська до Одеси. Тому не може бути політичної дискусії про те, чи варто будувати польський відтинок.

Ті, хто сьогодні затіяв у Польщі цю дискусію, мабуть, не знають дуже суттєвих деталей про те, що плянувалося здешевити польський відтинок нафтопроводу завдяки тому, що Україна постачала б дешеві труби для нього. Це суттєво вплинуло б на ціну собівартости. Чому нині про це ніхто не згадує? І чому уряд Польщі не заявить урешті-решт, що не приватні фірми повинні займатися будівництвом польського відтинку. А якщо це вже мусять бути приватні фірми, то великі і поважні, а не такі, яким віддано нині на відкуп таку важливу справу.

Уряд Лешка Міллера, наголошує впливовий польський політик Богдан Борусєвіч, повинен зважитися на те, аби взяти під свою опіку такий важливий стратегічний проєкт, яким є нафтопровід Одеса-Броди-Ґданьськ. Польща має сумний досвід діяльности приватних фірм у секторі енерґоносіїв. Варто хоча б згадати ті фірми, які торгують російським газом. Треба зробити все, аби подібні історії не повторилися з нафтопроводом Одеса-Броди-Ґданьськ.

І ще одне, зауважив Богдан Борусєвіч, – те, що навколо проєкту крутяться бізнесмени, які хочуть на ньому заробити, вже свідчить про те, що заробити на ньому можна. Це ще один аргумент на користь нафтопроводу.

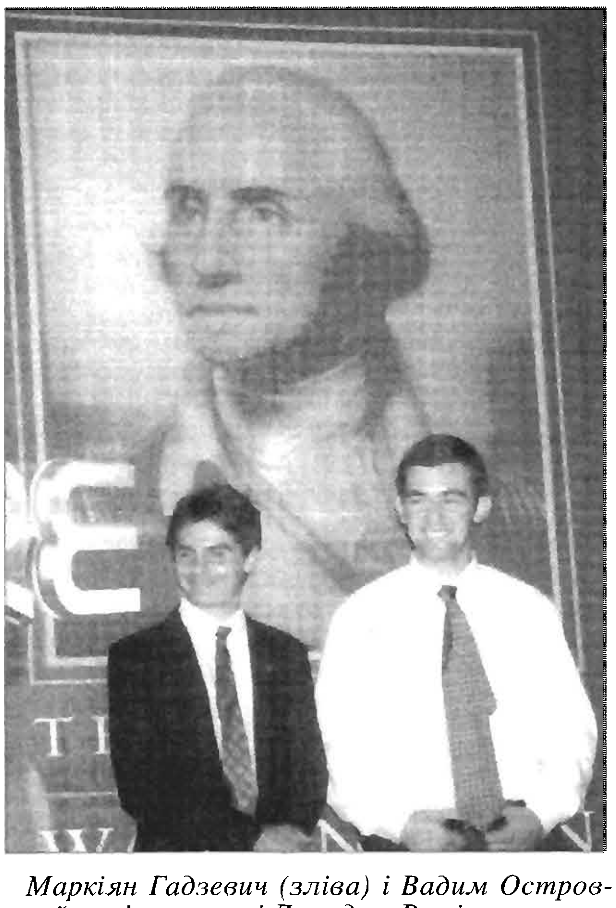
Радіо „Свобода"

Програма-2002 для майбутніх провідників

ВАШІНҐТОН, ДК. – Фундація „Україна - США" провела першу програму провідництва для молоді від 3 до 9 серпня, у якій взяли участь 13 студентів університетів США, котрі цікавляться американсько-українськими взаєминами.

Програма має заохотити майбутніх діячів у площині американсько-українських взаємин до праці на користь ширшого американського суспільства, а також серед українсько-американської громади. Тижнева програма зустрічей та дискусій була зосереджена на темах американсько-українських взаємин, провідництва, суспільної політики, політичного процесу та громадської праці. Студенти побачили різноманітність можливих кар'єр у Вашінґтоні, відвідали організації, які активно цікавляться Україною, зрозуміли важливість українсько-американської громади в американсько-українських взаєминах та необхідність їхньої активної діяльности. Вони також краще збагнули культуру та історію України.

Серед учасників програми були студенти Назар Балабан з Вест Сенеки, Н. Й., Маркіян Добчанський зі Силвер Спринґ, Мериленд, Маркіян Гадзевич з Мориставн, Н. Дж., Кристен Кинґ з Толідо, Огайо, Наталя Діяна Куян зі Сейнт Клер Шорз, Миш., Давид Дж. Одомірок з Тілз, Н. Й., Вадим Островський з Данвіл, Вірджінія, Маріяна Павлишин зі Сент Пітерсбурґ, Фла, Богдан Печеняк зі Спрінгфілд, Па., Наталія Сюта з Джерзі Сіті, Н. Дж., Лариса Щупак з Олд Філд, Н. Й., Стефан Нестор Витвицький зі Садбурі, Мас., Дам'ян М. Заяць з Покіпсі, Н. Й. Дванадцятеро учасників програми – українського походження, тільки Кристен Кинґ родом не українка, хоча вже відвідала Україну в квітні 2001 року, коли побувала в Нікополі за програмою партнерства громад та міст-побратимів.

Маркіян Гадзевич (зліва) і Вадим Островський в університеті Джорджа Вашінґтона.

Усі кошти перебування учасників у Вашінґтоні взяла на себе Фундація „Україна - США". Фундація висловлює щиру подяку організаціям та приватним особам за їхню фінансову підтримку, особливо Українській Федеральній Кредитовій Спілці в Рочестері, Федеральній Кредитівці СУМА в Йонкерсі, Н. Й., Українській Національній Федеральній кредитовій спілці в Нью-Йорку, Українській Американській Федеральній кредитовій спілці „Самопоміч" в Чикаго, Українській Федеральній кредитовій спілці „Самопоміч" у Кліфтоні, Н. Дж.

Фундація організувала широку програму зустрічей з урядовими та приватними особами для студентів у столиці США. Учасники відвідали усі три гілки державного уряду. Після екскурсії до Білого Дому, Ерик Ейделман з бюра віце-президента США обговорив з ними сьогоднішні взаємини між США та Україною. В будинку Верховного суду США адвокат Синтія Рап поінформувала студентів про історію та ролю Верховного суду в американському суспільстві.

Студентам організовано екскурсію до Капітолію, де вони відвідали бюра своїх місцевих конґресменів, після чого кожен студент написав листа до свого конгресмена з теми, що відноситься до України.

Колишній Посол США в Україні Вільям Ґрін Міллер зустрівся зі студентами на відкритті програми. Його щира та відверта промова надихнула кожного слухача на потребу молодих провідників, як в Україні, так і в Америці, які б працювали для добра України. Зокрема В. Міллер відзначив: „Нам потрібно серйозно займатися взаєминами між США та Україною. Якщо ми цього не зробимо, то будемо частинно відповідальні за невдачу України. Ми не повинні відступати, і тоді побачимо одного дня Україну саме такою, якою ми всі хочемо її бачити. Будьте активними. Познайомтеся з інформацією. Це не просто великодушність з вашої сторони – це в інтересах Америки допомагати Україні. Ми повинні обстоювати за Україною, тому що Америка, як „плавильний котел усіх націй", влила краплину української крови у кожного з нас".

Підчас зустрічі в „Kennan Institute" (зліва): Вадим Островський, Наталя Сюта, Давид Одомірок і Назар Балабан.

Суддя Богдан Футей запросив молодь за стіл Верховного судді.

Відбулася розмова при круглому столі з трьома американцями українського походження, які працюють в Конґресі США. Орест Дейчаківський з Комісії безпеки та співробітництва в Европі (Гельсінська Комісія), Ксеня Горчаківська - асистент з питань законотворення для конґресмена Курта Велдона та Олег Черник - асистент з питань законотворення для конгресмена Боба Шейфера, поділилися своїми поглядами на суттєві проблеми українсько-американських взаємин.

Студенти зустрілися з суддею Богданом А. Футеєм з Федерального суду США, якого називають „батьком української Конституції" через його великий вклад до її написання. Він відповів на численні запитання, провів екскурсію до судової залі, заохочуючи учасників зфотографуватися на лаві судді з судовим молотком.

Учасники також збагнули силу руху захисту під час зустрічі з трьома членами-основоположниками коаліції „Action Ukraine": колишнім конґресменом Чарлзом Доґерті, Вірою Андрейчик та д-р Зенею Черник з Української федерації Америки. Вони розповіли про діяльність „Action Ukraine", яка сприяє демократичній Україні. Ч. Доґерті закликав студентів до активного сприяння Україні у її прийнятті до Світової організації торгівлі та скасування резолюції Джексона - Ваніка. Зустріч з президентом Фундації „Україна - США" Надією МекКонел, директором Програми партнерства громад Вірою Андрушків та консультантом Програми партнерства громад Томом Ґитинсом дала змогу ознайомитися з діяльністю Фундації від початку її існування.

Студенти мали також можливість прослухати доповідь Михайла Савкова, президента Українського Конґресового Комітету Америки, про історію УККА та важливу ролю українсько-американської громади у його праці.

Учасники програми також зустрілись з послом Вільямом Тейлором, координатором програм допомоги Европі при Державному департаменті США, Ріком Ґолдом, заступником директора Евразійського відділу при Аґентстві з міжнародного розвитку США, а також з д-ром Ярославом Дуткевичем, колишнім головою Корпусу миру в Україні. Учасники відвідали Посольство України в США, де міністер-радник Володимир Яценківський закликав студентів продовжити свій поступ на шляху до провідництва і надалі допомагати у взаєминах між США та Україною. Студенти відвідали бюра Республіканського та Демократичного національних комітетів, ознайомилися з плятформами обох партій, діяльністю комітетів на місцевому та державному рівнях.

Учасники програми брали участь в офіційних семінарах підготовки майбутніх провідників у Фундації „Close Up", найбільшої в країні некомерційної та безпартійної громадсько-освітньої організації. Віце-президент фундації Чарлз Тампіо провів групові дискусії з теми характерних рис провідників і моделей провідництва.

Під час відвідин української католицької церкви св. Трійці та православного собору св. Андрія краса обох церков разом із виступами о. Тараса Лончини та о. Володимира Стеляка вселили учасникам справжню вдячність за українські духовні традиції. Раніше студенти відвідали український католицький крайовий собор Пресвятої Родини.

Програма завершилася урочистою церемонією біля пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашінґтоні, яку провели Надія МекКонел, віце-президент Фундації Іван А. Кунь і координатор Програми провідництва для молоді Міріям Бейтс. В додаток до сертифікатів про успішне закінчення програми, студенти одержали пам'яткові подарунки від Фундації: книжку Мирона Куропася „Українці в Америці" та пам'яткову ілюстровану книжку про Вашінґтон.

Фундація вже готує наступну програму 2003 року і має надію, що Програма провідництва для молоді дасть надхнення багатьом студентам піти шляхом провідництва на користь української громади та подальших взаємин між США та Україною. За докладнішою інформацією слід звертатися до Міріям Бейтс телефоном: (202) 347-4264, факсом: (202) 347-4267 або електронною поштою: miriam@usukraine.org

Міріям Бейтс,
координатор Програми
провідництва для молоді

Мають те, що їм належиться

Тепер вже відкрито представники уряду США висловлюють розчарування діяльністю Президента України і його уряду. Найновішим джерелом такого настрою є підтвердження експертів Департаменту юстиції США, що запис, котрий був наданий їм Миколою Мельниченком, – з розмовою Президента Леоніда Кучми, який дозволяє продати високотехнологічну радіольокаційну систему Іракові – був автентичний і не зазнав ніякого зумисного змонтування. Записи вже пройшли перевірку в різних установах Европи й Америки, але уряд США наполягав, щоб державні експерти зробили власну аналізу. Їхній висновок: запис розмови Л. Кучми про нелегальну діяльність можна вважати достовірним.

Саме цей запис – розмови Президента Л. Кучми в червні 2000 року з Валерієм Малєвим, колишнім головою Військово-експортної контролі України, який загинув в загадковій автокатастрофі навесні цього року – доводить, що Л. Кучма свідомо „дав добро" на продаж Іракові високотехнічної системи „Кольчуга", прямо порушуючи санкції ООН щодо Іраку.

Україна продовжує заперечувати, що вона коли-небудь продавала цю „Кольчугу", та й американці підкреслюють, що вони справді покищо не мають повних доказів передання Україною „Кольчуги" Іракові. Але для американців річ полягає не в цьому. Те, що Президент Л. Кучма і його адміністрація свідомо плянували це здійснити, є достатньою підставою, щоб належним чином оцінити діяльність Президента Л. Кучми. Американський уряд вважає, що така поведінка України становить велику загрозу для безпеки Америки: якщо так діють твої друзі за твоїми плечима, то що ж тоді чекати від ворогів?

Приблизно два тижні тому американський уряд без розголошень почав перевіряти всі аспекти своїх взаємин з Україною. Хоч американські урядовці при цьому наголошують, що вони не стають в опозицію до України чи до її населення, а лише до певних дій Президента Л. Кучми і декількох членів його адміністрації, все ж таки, як завжди, хто буде найбільше терпіти від цих змін? Народ.

Президент Л. Кучма і його найближче оточення продовжують використовувати свої відповідальні державні посади для особистого збагачення. Всім зрозуміло, що будь-які гроші, придбані від нелегального продажу високовартісної техніки, ніколи б не повернулися до державного бюджету. Заради декількох мільйонів долярів в кишені своїх „друзів" Президент Л. Кучма був готовий ризикувати міжнародною репутацією України, взаєминами зі США і майбутнім економічним розвитком Української держави взагалі.

На владних висотах неможливо знайти досконалих, бездоганних людей, але тим критерієм, котрий відрізняє провідників, яким довіряють, від тих, яким не довіряють, не є бездоганність чи досконалість, але є самоповага, котра означає моральну відповідальність за свою посаду, повагу до законів і до інших людей. Ще раз підкреслимо: не робить різниці, чи Президент Л. Кучма і його радники будь-коли отримали „чорні гроші" – а робить різницю те, що вони керуються крайнім цинізмом, зловживаючи своїм становищем державних керівників, зневажаючи міжнародні закони і норми, стали закладниками своєї патологічної жадібности. Засадничо вони нікого і нічого не поважають і, у відповідь, отримують те, що їм належиться.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз – SVOBODA – Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $55.00, на півроку - $35.00. Для членів УНСоюзу $45.00 річно, на півроку - $30.00. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор – Ірена Яросевич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи"
Адміністратор Володимир Гончарик (973) 292-9800 (дод. 3041)
Керівник відділу оголошень
Марійка Осціславська (973) 292-9800 (дод. 3040)
Передплата - Марійка Пенджола (973) 292-9800 (дод. 3042)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про всемогутню каву

Про важливість і панування такого популярного напою, яким є кава, знаємо напевно усі, але все таки часом впадає це вам більше у вічі, а часом не звертаєте на це уваги.

Але сьогодні вранці, ідучи до паркової площі, де стоїть „мій коник", тобто моє авто, що має запровадити мене до редакції „Свободи" – це всевладне панування кави впало мені різко у вічі. На короткому шляху від мешкання до авта я зустріла не менш, як десять (!) осіб, що ішли, правдоподібно, до щоденної праці, а в кожного у руках було паперове горнятко із кавою, таке характеристичне, із синім візерунком, звичайно, але завжди у цьому самому розмірі. І кожна з цих зустрічних на Другій авеню осіб мала відкритий, спеціяльно для цього зроблений отвір, та час до часу перехиляла до уст, щоб дещо напитися. Справді важко уявити собі початок дня тут, на американському континенті, без чашки кави, байдуже – чи ви п'єте її вдома при столі, чи на шляху до праці, як я сьогодні спостерігала. Ба, що більше, коли підете до першого ж ресторану, то дуже часто вам без питань ставлять на стіл чашку кави, ще поки ви виберете, що і як будете їсти, і це поза тим, в якій порі дня це діється. Кава на американському терені – неодмінна товаришка кожної поїздки, це напій, що став так самозрозумілим, як вода. Але таки від цієї традиційної кави вимагаємо, щоб вона була або сильна, або слабка, або з кофеїною або без, або чорна, або з примішкою молока чи сметанки, або солодка, або зовсім гірка – хто як любить, коби тільки була добра кава.

Але виявляється, що не тільки через смак вона важлива. Вона неодмінна товаришка усіх важливих розмов, конференцій, рішень. Скільки разів чуємо ствередження, що важливе рішення у праці, в політиці чи родинних проблемах запало саме при чашці кави. Скільки разів нам вже судилося із легким запрошенням на чашку кави стати з нею в руках віч-на-віч із важливим рішенням чи то родинного чи громадського характеру. Здається, немов ця кава у руках чи на столі перед вами злагіднює проблеми, а може, дає їм навіть іншу перспективу? А може, навіть запах доброї кави впливає на настрої? Не знаю, але знаю, що біля чашки доброї кави вже не одну розв'язали проблему та не одне непорозуміння якось наладналося – за чашкою доброї кави можна було краще думати чи творити.

Колись у нас в Україні чай був тим напоєм, який був і традиційним і добрим, особливо, як випарений у самоварі. Самоварів вже давно немає, а таки рідко почуєте тепер, щоб хтось розповідав, як він сидів при чашці чаю та як при цьому успішно наладнав свої справи. Ні, це буде звичайно проведене таки при „каві", немов її гарний запах і смак можуть творити чуда та змінювати настрої.

А чи не траплялося вам, дорогі читачі, колись в житті, що у поганому критичному настрої хтось близький вам успокоюючо говорив: „Ходи, напийся кави, буде тобі легше..." Чи воно дійсно допомогло – чи тільки це уява – невідомо, але таки ми тут навчилися не лише пити каву, але вірити в її особливе значення. Тому сьогоднішні зустрічні із паперовими чашками кави нагадували мені чомусь якихось таємничих жреців.

П.С. Ідучи вчора до „Свободи", я завважила на одному перестанку підземки на долині міста такий характеристичний для моїх міркувань напис: „Якщо ваше горнятко кави надто повне – надлийте або надпийте дещо, перш ніж входити до підземки!" Отже, навіть урядові чинники не уявляють собі, що можна мати в руках горнятко, скажімо, з чаєм.

О-КА

Заява незалежної журналістської комісії

КИЇВ. – 16 вересня 2001 року 120 українських журналістів утворили незалежну комісію з дотримання норм журналістської етики. У квітні до комісії обрано 21 журналіста, її очолив головний редактор газети „Дзеркало тижня" Володимир Мостовий. З приводу висвітлення у засобах масової інформації України подій 16 вересня нинішнього року комісія опублікувала заяву, яку підписали 317 журналістів. Подаємо текст заяви з деякими скороченнями.

Комісія констатувала значні порушення норм журналістської етики засобами масової інформації, перш за все центральними телевізійними каналами, під час висвітлення політичних подій в Україні, що передували акціям протесту 16 вересня 2002 року та під час висвітлення самих акцій. До зафіксованих комісією порушень належать замовчування діяльности опозиційних сил, ненадання слова опозиції для пояснення своїх вимог, відверта бльокада публічних заяв провідників партій та бльоків, яка триває з першої прес-конференції опозиційних сил. Безпрецедентним для історії журналістики незалежної України є факт виходу в етер семи найпопулярніших каналів ідентичних сюжетів про позицію виконавчої влади щодо маніфестацій.

Відзначено навмисне заниження числа учасників акцій у Києві. Вирвані з контексту частини виступів провідників акції не дали глядачам жодного уявлення про справжні наміри учасників акції, їхні цілі і засоби їх досягнення. Мала місце тенденційність у висвітленні політичного складу учасників мітинґів. Наголошено на професійности і коректности правоохоронників під час проведення маніфестацій при повній відсутності інформації про перешкоджання цими ж органами рухові маніфестантів до Києва з інших реґіонів України.

Комісія вважає, що цим порушено статті Етичного кодексу українського журналіста про повагу до права громадськости на повну та об'єктивну інформацію про факти та події.

Комісія закликає керівників українських телеканалів вжити заходів для виправлення ситуації, що склалася. Поглиблення недовіри до ЗМІ може призвести до занепаду української журналістики як професії, її перетворення на інструмент пропаґування лише однієї точки зору.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Читачі порушують актуальні проблеми

Спекотні серпень і вересень не заохочував читачів „Свободи" до листів: їх надійшло менше, ніж в інші місяці. Провідними темами було святкування Дня незалежности України, інші важливі події сьогодення.

Композитор-драматург **Михайло Танський** з Арізони написав музичну композицію, присвячену трагедії 11 вересня 2001 року і шукає можливих виконавців його твору. Адреса автора: Michael Tansky, 5353 E 22nd St., Apt. 321, Tuscon, AZ 85711. Тел.: (520) 514-1347. **Фідель Сухоніс** з Дніпропетровська надіслав співчуття американському народові з приводу річниці нападу терористів.

Проф. Любомир Баран з Ворену, Миш., вважає, що відзначення річниці Переяславської ради 1654 року насправді має бути днем жалоби. З Києва **міська організація ОУН** надіслала заяву-протест проти відзначення 85-річчя В. Щербицького, який був провідником українських комуністів.

Низку політичних статтей надіслав **Федір Габелко** з Австралії. У них висловлено незгоду з намірами „узгодження" з Росією підручників з історії України та іншими заходами такого роду. Цих тем торкається у своїх статтях читач, який підписався як **Назар Стодоля** з Йонкерсу, Н.Й.

В. К. з Огайо поновив передплату „Свободи" для Миколи Федчишина в Україні і з цього приводу пише, що наш тижневик є амбасадором демократії в молодій державі.

Євстахій Кметь з Нью Джерзі написав вірш „Привіт тобі, Україно!", у якому, зокрема стверджує:

Україна нам постала,
ОУН - УПА вічна слава.
Завжди будем пам'ятати,
В серцях їхній приклад тримати.

Оксана Кузишин не погоджується з деякими скороченнями у її розповіді про дитячий концерт в Гантері, Н.Й. (ч. 35). Редактори „Свободи" не ставлять собі за мету скорочувати кожен допис, що готується до опублікування, але іноді до цього змушує брак газетної площі. Ми поділяємо розчарування Оксани Кузишин, але просимо виявити належне розуміння нашого становища.

Допомагаємо сиротам

Ця сирота дістає кожні 6 місяців по 90 долярів допомоги.

Організація допомоги сиротам в Україні минулого літа влаштувала шкільні табори для 40 сиріт з усіх областей України. Це були учні середніх шкіл і вищих навчальних установ. Завідуюча табором Тетяна Скрипник, навчала дітей української мови і літератури.

Управителькою табору була Ірина Марченко, організаторкою спортових ігор і ватри – Вікторія Острищенко, з дітьми працювали Костянтин Малашевський, Василь Галас, Василь Овсієнко, Віра Лісова, Стефанія Заставська, Галина Яблонська, сестра Іванна з Української Католицької Церкви, о. Валерій та Віра Махонько.

Учасники табору їздили з екскурсіями до Києва, де відвідали Службу Божу в церкві Київського Патріярхату. Діти подружили між собою.

Я відвідав Україну, щоб скласти уявлення про життя сиріт, яким допомагає наша організація і мав нагоду побачити правдиву картину життя в Україні. Поволі відроджується рідна мова та культура в Чернігові, Сумах, Кам'янці-Подільському, Чернівцях. Зате Харків залишається і надалі дуже сильно зрусифікованим. Тут української мови й не почути. Свідомі українці мають перебрати у свої руки засоби інформації, що дало б нашому населенню можливість перевиховатися в українській площині.

Ми опікуємось більше ніж тисячею сиріт в Україні. Наші доброчинці-спонзори, американські й канадські громадяни, складають по 15 долярів щомісячно в наш оперативний фонд, спроможний виконувати наші завдання особливо у харчуванні сиріт, піклуванні за їхнє здоров'я. Багато часу віддають сиротам наші добродійники Марія Йовик, Тетяна Скрипник, Оля Мороз.

Адреса Організації допомоги сиротам в Україні: Maria Jowyk, Aid to Orphans in Ukraine, 129 Ridge Rd., Douglastown, NY 11363. Тел.: (718) 423-4966.

Мирон Луцишин,
член управи

Шлемо подяку з Камчатки

Щиро дякуємо „Свободі" за увагу до нашої скромної праці на славу України (ч. 34). Приємно вражені прекрасною статтею про Ніну Баланчук „Історія України в історії однієї сім'ї". Сердечно дякуємо за розповідь про нашу камчатську громаду з чудовим доповненням, за публікацію поезії „Я сім'ячко твоє" Ніни Висоцької.

Едіта Познякова,
редактор газети „Батьківщина"

Куди веде Україну чужинська Церква?

Недавно зі мною стався такий випадок. Погожого літнього дня їхав автом до Дніпропетровська, коли на узбіччі побачив дві постаті. Подорожні просили підвезти. Коли наблизився ближче, то розгледів священика та черницю. Молодий священик запитав російською мовою:

– До Сольонаво нє падвєзьотє?

Я пожартував:

– Чи з неканонічним віруючим поїдете? Бо я – з Київського патріярхату.

Служитель церкви Московського патріярхату кинув:

– С раскольніком такі нє паєдєм!

Я виліз з авта і услід гукнув:

– Сідайте, панотче! Нехай українська земля трохи відпочине від ніг духовних чужинців!

Священик почав мене хрестити. але сів до авта. А в мене надовго залишився неприємний спогад, що дав привід для роздумів про те, чим же небезпечна для нас Українська Православна Церква Московського патріярхату, фактично російська, а значить – чужинська.

Нещодавно журналістські стежки привели мене на благодатну землю Магдалинівщини. Є такий район на півночі Дніпропетровської області. Живуть тут наші українці з власною піснею та щирою вдачею. Їхати селами Магдалинівщини – одне задоволення. Добре доглянуті обійстя, біля хат – квітники, за якими проглядаються садочки. Моя дорога пролягала до одного з новоутворених сільськогосподарських формувань, які прийшли в Україні на зміну сумно відомим колгоспам. Мав я минути невідоме мені село Жданівку.

Ледве проїхав повз перші хатини цього поселення – немов потрапив у інший світ. Будівлі – немов по війні, необладнані, старі. У дворі – багно та безладдя. Біля обійстя не побачити ані квітки, ані груші чи яблуні. Навіть курка дорогу не перебіжить. І людей не видно. Взяла мене цікавість. На перехресті побачив двох чоловіків. Але й здалеку було видно – від них нічого не довідаюся, бо п'яні в цурку. Нарешті, вже на виїзді з села, помітив молодичку з дитиною.

– Пані, що за лихо у вас сталося, немов ураґан пролетів? – поцікавився у неї.

– Какая я тєбє пані? Панов в сємнадцатом году пострєлялі.

Лише у конторі новоствореного господарства, котре обіймає і землі Жданівки, мені пояснили причину того, що мене здивувало. Ще за цариці Катерини місцевий поміщик перевіз з Росії ціле село кріпосних, які відтоді зберегли свою мову і звичаї. Вони не захотіли, чи не змогли навчитися господарювати краще, жити охайніше та тверезіше. Як зізналися мені у конторі господарства, люди з Жданівки – суцільне лихо для господарства. Пиятика, лінощі, брехня, злодійство – ось що несуть вони зі своїх занедбаних осель.

За чим же сумують чи до чого кличуть нас росіяни чи свої малороси, коли теревенять про необхідність „братерства навікі" з "вєлікім рускім народом"? Хібащо до того, щоб уся Україна перетворилася на одну велику і занедбану Жданівку.

Чи може бути нашим духовним прихистком Церква, котра сторіччями тримала свій власний народ у бідності та моральному занепаді, котра зосереджувала свої зусилля лише для помноження „канонічних" територій, замість навернення людей до Христової віри?

Російська Церква за усі часи свого існування так і не наблизилася до виконань цих справді Господніх завдань. І як результат, вся Росія – це немов би ота Жданівка, котру я побачив на українській землі.

Отож є всі підстави розглядати релігійну ситуацію в Україні як таку, що потребує вирішення не лише заради духовної волі нашого народу, а й, зрештою, в ім'я його кращої долі.

Фідель Сухоніс,
Дніпропетровськ

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Відзначення 90-річчя Анни Чопек

С. Сидоряк, Анна Чопек, М. Джордж, Уляна Кебало-Джордж

В неділю, 8 вересня, родина і друзі Анни Чопек разом з членами Українського клюбу в Лос-Аламосі відзначили її 90-річчя – на тиждень скоріше, щоб зробити це несподіванкою. Отець Джан Карней, парох місцевої католицької церкви Непорочного Серця, передав соленізянтці рисунок дзвініці і сердечні побажання здоров'я та щастя. Євген Коваленко виконав зворушливо українською та англійською мовами пісню „Дивлюся на небо", а всі присутні заспівали многолітствіє українською та англійською мовами. Уляна Кебало-Джордж прочитала привіт від головного предсідника УНС Стефана Качарая.

Анна живе в Лос-Аламосі, Нью-Мексико, вже 25 років і постійно активна у місцевій українській громаді. Її тричі було обрано суддею, вона була директором Кредитової юнії в Лос-Алямосі. Анна разом із своєю сестрою Стефанією організовували виставки народного мистецтва, кожного року провадять науку писанкарства. Анна часто промовляла на різних зібраннях про свої подорожі в Україну, як і на інші цікаві теми. Вона добре відома в українській спільноті, як заступник голови Української Ліґи молоді, була впродовж 24 років головною радною УНСоюзу, довгі роки – почесним членом УНС і головою Товариства сеньйорів УНС.

Народжена в Козовій, Україна, 16 вересня 1912 року, вона приїхала до США з матір'ю у Великодню Неділю 1914 року, щоб з'єднатися з батьком, що перебував вже раніше в США. Вона закінчила факультет права в 1935 році, а правничі іспити склала в Масачусетсі у 1936 році з відзначенням. Працювала як адвокат в забезпеченевому підприємстві, отримуючи плату на 50 відсотків меншу, ніж чоловіки-адвокати. В час війни працювала як розвідувач, відтак як адвокат у Відділі цивільної служби, а тоді у Головному податковому уряді у Вашінгтоні.

В часі перебування в Нью-Йорку вона була членом хору під орудою С. Марусевича. Після війни Анна повернулася до Бостону і старалася про працю, однак постійно отримувала відмову з виправданням, що не приймають жінок-адвокатів. Вона відкрила власну практику і рівночасно працювала як асистент Головного адвоката в Масачусетсі і як асистент головного адвоката округи. Вона була членом комісії для переміщених осіб і на цьому пості до неї належало від імені губернатора вітати українців, що приїжджали до США як „переміщені особи".

Покійний головний секретар УНС В. Сохан часто згадував, що перший український голос, який він почув після приїзду до США, був саме голос Анни Чопек.

Анна надзвичайно допомагала українським переселенцям у перші післявоєнні роки. В цих роках було ще багато пересудів відносно жінок-адвокатів, а Анна Чопек була жінкою-адвокатом у чоловічому світі.

Стефанія Сидоряк,
сестра А. Чопек

Допоможіть розшукати!

У безконечних розшуках членів УНСоюзу, місцеперебування яких невідоме, ми звертаємося до нашого членства та читачів „Свободи" з проханням допомогти нам у цьому. Подаємо список членів, яких розшукуємо. Якщо вам відомі вони чи будь-які члени їхньої родини просимо попросити їх повідомити Головну канцелярію УНСоюзу на число: (800) 253-9862, дод. 3053. Як допоміжну інформацію для працівників Головної канцелярії, просимо вказати на опублікований список. Дякуємо за допомогу.

1.	Баволак Адам	7	PA
2.	Габко Михайло	358	OH
3.	Іваницька Павліна	361	NY
4.	Копі Марія	361	NY
5.	Корейко Анастасія	94	MI
6.	Кохан Євгенія	153	PA
7.	Кушнірук Роза	204	NY
8.	Лисянський Іван	397	PA
9.	Міщенко Юрій	397	PA
10.	Міранович Анастасія	361	NY
11.	Михайлюк Іван	292	MI
12.	Струтинський Володимир	83	PA
13.	Тхір Марія	204	NY
14.	Вакарик І.	399	IL
15.	Воробій Віра	277	CT
16.	Шарван Осип	5	NY

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСоюзу
СЕРПЕНЬ 2002 р.

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
Активні члени 7/2002	6,315	13,157	2,880	22,352
Неактивні члени 7/2002	7,498	16,710	0	24,208
Всі члени 7/2002	13,813	29,867	2,880	46,560
Активне членство				
Приріст у 8/2002				
Нові члени	4	10	0	14
Нові УЛ	1	0	0	1
Прийняті наново	4	13	1	18
Разом	**9**	**23**	**1**	**33**
Убуток 8/2002				
Померли	2	33	0	35
Вибрали гроші	1	11	0	12
Відійшли з дозрілими вивін. грамотами	13	5	0	18
Виплатили вповні вкладки забезпечення	19	13	0	32
Відійшли на част. випл. забезпечення	0	0	0	0
Відійшли на безпл. продовж. забезпечення	8	17	0	25
Вигасло забезпечення (активні)	10	3	12	25
Кінчилось забезпечення	3	2	3	8
Разом	**56**	**84**	**15**	**155**
Всі активні члени 8/2002	6,268	13,096	2,866	22,230
Неактивне членство				
Приріст у 8/2002				
Виплачене забезпечення	19	13	0	32
Відійшли на частинно виплачене забезпечен.	0	0	0	0
Вигасло продовж. безплатне забезпечення	8	17	0	25
Разом	**27**	**30**	**0**	**57**
Убуток у 8/2002				
* Померли	3	33	0	36
* Вибрали готівку	5	8	0	13
Дозрілі вивін. гр. неповної виплати	2	2	0	4
Повернені в активні	4	14	0	18
Вигасло забезпечення (неактиквні)	6	8	0	14
Разом	**20**	**65**	**0**	**85**
Всі неактивні члени 8/2002	7,505	67,675	0	24,180
РАЗОМ УСІ ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ 8/2002	**13,773**	**29,771**	**2,866**	**46,410**

(* Виплачені і частинно виплачені грамоти)

Союзівка чекає на Вас

Я ❤ СОЮЗІВКУ

Запрошуємо на ювілей

СОЮЗІВКА

відзначає своє 50-річчя

В суботу, 23 листопада 2002 р.

ВВЕСЬ ДОХІД ПРИЗНАЧЕНИЙ НА РОЗВИТОК СОЮЗІВКИ

100 дол. від особи включає:

- Коктейль 6:00 веч.
- Вечерю і розвагову програму 7:00 веч.
- Забаву 10:00 веч.
- Нічну перекуску

25 дол. від особи для студентів включає:

- Буфет і забаву 8:00 веч.

Нічліг (на дві особи) 60 дол.
Нічліг (для студентів) в гуртожитку в будинку „Січ" 25 дол.

Просимо зробити замолення до 19 листопада 2002 р.

Тел.: (845) 626-5641
Факс: (845) 626-4638

Вечірній одяг бажаний.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

57-ий з'їзд Об'єднання українських євангельсько-баптистських церков

На 57-му з'їзді Об'єднання українських євангельсько-баптистських церков у США співає хор під керівництвом С. Бенгама.

КЛІВЛЕНД, Огайо. – 57-ий з'їзд Об'єднання українських євангельсько-баптистських церков у США відбувся 30 серпня – 1 вересня в Українській баптистській церкві на чолі з її пасторами О. Перехрестом і М. Положевцем.

Цей з'їзд був особливим, тому що на ньому відзначено 150-річчя баптистського руху в Україні. Весною 1852 року перший український баптист Іван Онищенко зі села Основи на Херсонщині прийняв хрищення. „Першою яскравою постаттю в історії українського євангельського руху був Іван Онищенко", – писав проф. Михайло Грушевський. Баптистський рух став швидко ширитися у селах південної України. Герасим Балабаш-Вітенко, Михайло Ратушний, Олександер Капустян, Юхим Цимбал, Іван Рябошапка та інші стали носіями євангельського світла. І хоч вороги християнства робили все можливе, щоб погасити вогонь пробудження, їхні зусилля, включно зі стратами, ув'язненнями, висиланням на Сибір і Колиму, були безсилі зупинити проповідь Євангелії.

З падінням Радянського Союзу та з постанням незалежної України настав новий день для баптистського руху серед нашого народу. За десять років число баптистських церков досягло 2,700. Діють освітні установи – 2 університети, 5 богословських семінарій, 4 інститути і 22 коледжі, побудовано сотні домів молитви, десятки тисяч нових віруючих кожного року приймають святе за вірою хрищення.

29 травня – 1 червня ц. р. в Центральній баптистській церкві Києва відбувся 24-ий з'їзд Всеукраїнського союзу об'єднань євангельських християн-баптистів, на якому врочисто відзначено цю велику річницю. Українські баптисти це зробили на своєму 57-му з'їзді в Клівленді, Огайо.

Відкриття з'їзду відбулося під проводом голови об'єднання пастора д-ра І. Ковальчука. Промовцями були пастори А. Мошковський – секретар об'єднання, О. Боярський – заступник голови Російсько-українського союзу баптистів у США та д-р Г. Комендант – голова Всеукраїнського союзу баптистів. Вітання передали пастори О. Перехрест із Клівленду, Ю. Голас із Сакраменто, Ю. Марущак із Мінеаполісу, В. Іващенко з Пітсбургу, і від жіночих організацій – А. Якубович з Фльориди та І. Пасічник з Мериленду. Прикрашав програму співом хор місцевої церкви під проводом Олени Більської.

В суботу відбулася ділова частина з'їзду, на якій розглядалися важливі ініціятиви об'єднання. Були прийняті резолюції й обрану нову управу. Пастор д-р І. Ковальчук переобраний головою на другу каденцію трьох років. З проповіддю виступив пастор В. Вільчиця – голова Об'єднання на заході США.

Програма молоді відбулася під проводом Л. Літушка – голови об'єднання молоді. Співав хор, грала оркестра, виступали вокально-музичні групи, а проповідь виголосив пастор Д. Митчел, працівник Конвенції південних баптистів.

В неділю відбулися два Богослуження, на яких промови виголосили пастори д-р В. Домашовець, д-р Г. Комендант, В. Кравчук. Співом служили хори церков з Клівленду, Ірі, Пітсбургу, Крумлину, об'єднаний хор під проводом Стефана Бенгама.

Пастор д-р В. Домашовець

Промовляє голова Всеукраїнського союзу баптистів д-р Г. Комендант

До 60-річчя Української Повстанської Армії

ПАСЕЙК, Н. Дж. – Комітет, створений під протекторатом УККА в штаті Нью-Джерзі, запрошує все громадянство на академію, присвячену 60-літтю УПА, яка відбудеться 27 жовтня, о 3-ій год. по полудні, в залі Української централі в Пасейку. Святочну доповідь виголосить Зеня Ковальчин- Брожина, виступатимуть хор „Думка"з Нью-Йорку, Ростислав Василенко, бандуристки з України та старша молодь СУМу й Пласту.

Іван Буртик

* * *

НЮАРК, Н. Дж. – В 60-ту річницю УП 13 жовтня, о год. 9:30, відбудеться Служба Божа в церкві св. Івана Хрестителя. Після Служби Божої буде відправлена Панахида за Степана Бандеру, Романа Шухевича та всіх борців-героїв, які віддали своє життя за Українську самостійну соборну Державу.

Товариство вояків УПА

* * *

10 жовтня у Львові, в Інституті українознавства ім. Івана Крип'якевича, відбудеться міжнародна наукова конференція, присвячена 60-літтю УПА. Адреса інституту: вул. Козельницька, 4, Львів, Україна

Євген Стахів

РОЧЕСТЕР, Н. Й. – Заходами ветеранів УПА, при спонзорстві Об'єднаних організацій і Відділу УККА в Рочестері,14 вересня відзначено 60-річчя УПА академією, яка відбулася в приміщеннях церкви св. Йосафата.

Програму розпочав виступ голови Об'єднаних організацій Рочестеру інж. Романа Куціля. Іван Лико привітав ветеранів УПА, які прибули до Рочестеру з Нью-Йорку, Торонто і Тексасу.

Хвилиною тиші вшановано пам'ять полеглих вояків УПА та інших українських формацій, які віддали життя у боротьбі за самостійну соборну українську державу.

Присутні вислухали присягу вояка УПА, яку прочитав Стефан Адамчук. Д-р Петро Потічний, ветеран УПА, відповідальний редактор „Літопису УПА", виголосив доповідь, в якій охарактеризував початки й причини постання УПА.

У розваговій частині програми виступили чоловічий склад хору „Сурма" при фортепіяновому супроводі Нікол Рідел, виступ якого підготував Іван Тимчишин.

Студент Петро Кушнір деклямував вірш Василя Болонки „Шануй, Україно, вояцьку славу", ветеран УПА Осип Назаренко виконав дві повстанські пісні. Гурток юних бандуристів „Золоті струни" виконав чотири пісні.

Молода шістка бандуристів при допомозі Нікол Рідел, щотижня розучує нові пісні і успішно виступає майже на всіх імпрезах.

В дальшій частині програми виступили танцюристи гуртка „Євшан" (керівники Ярослав Вірло і Оксана Кравс). Вірші деклямували Надя Волес і Никол Смит. Танцюристи гуртка „Дунай" (керівник Мирон Коваль) виконали два танці. До виконання танців групу готував також Ярослав Петрик, син вояка УПА Івана Петрика, „Грізного". Вірш Василя Онуфрієнка „Неповторна мить" прочитав студент з України Петро Кушнір. Після цього виступив мішаний хор „Сурма" під мистецьким керівництвом Жанни Кремінської.

15 вересня в церкві св. Йосафата після святої Літургії була відправлена Панахида за полеглих борців УПА, під час якої з прапорами стояли представники Пласту, СУМА, ветерани УПА, представники Організації Українських Націоналістів та 1-ої Дивізії УНА. У короткому слові парох о. Кирило відзначив історичну суть 10-літньої боротьби УПА за Україну.

І. Л.

Свято України відзначено в Америці

ҐЛЕН СПЕЙ, Н.Й. – 24 серпня ц.р. священики обох конфесій оо. Нестор Коваль і Олекса Костик відправили соборний Молебень і після Молебня, в церковній залі, відбулася святочна програма. Голова комітету Ярослав Ґавур відкрив це свято. Посадник Лямберлянду Джан ЛіҐресі, приятель української громади, відчитав затверджену міською управою проклямацію, проголошуючи цей день Українським днем. Промовистою була доповідь Софії Мартинець. Відчитавши Акт проголошення незалежности України, вона висловила подяку Богові за це добродійство.

Багатою була мистецька частина святкувань. Дует Тамара Лихолай і Марія Гуґель виконали пісні „Ти моя, Україно“ А. Гнатишина і „До сина“ В. Пашкевича. Марія Гугель прочитала вірш „Рідний краю“. З черги виступив жіночий ансамбль (Т. Лихолай, Р. Ґавур, А. Плескун, М. Гугель і А. Босак) з піснями „Повік з Україною„ і „Києве мій“ П. Майбороди. Скрипаль Ігор Шабльовський чарував громаду своєю грою. Святослава Гой-Стром виголосила сентиментальну деклямацію „Поворот додому“. Завершенням програми був виступ вокального ансамблю „Лелеки“ під проводом Ярослава Ґавура, який виконав монтаж „Світи зорею край дорогий“. Ансамбль (Я. Ґавур, Р. Ґавур, А. Плескун, А. Босак, С. Палилик, І. Капчак, Б. Бродин і Б. Кандюк) виконав пісні про Україну. На святочний настрій вплинуло оформлення сцени, яке виконав Володимир Мазяр. Музичний супровід на бандурі – Тамара Лихолай і Володимир Мазяр.

Дальша частина святкувань відбулася на оселі „Верховина“ у заряді Українсько-американської культурної фуднації.

Богдан Кандюк

* * *

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. – 23 серпня у залі міської управи зібрались учасники свята, яке відкрив голова комітету Ілля Шевчук. Він привітав присутніх та попросив до слова заступника посадника міста Карла Чаплїцького, який прочитав урочисту проклямацію від посадника та вручив її комітетові свята. Учасники вийшли на бальконі та при співі національного гимну України підняли синьо-жовтий прапор, разом з американським прапором, на міській ратуші.

24 серпня 20 представників нашої громади взяли участь у відзначенні 11-ої річниці Незалежности України в Прінстоні, в палаті губернатора штату Нью Джерзі Джеймса МкҐріві.

Н. Н.

ТОМС РІВЕР, Н. Дж. – 18 серпня українці нашої мосцевости достойно відсвяткували 11-ий рік української незалежности. Богослуження відправив о. Молодович. Свято проходило під патронатом Українсько-американського клюбу. Спершу виступив народний хор під керівництвом Лесі Гураль.

Вступне слово виголосив Іван Дзера, а англійською мовою промовляв Ігор Дворян. Поетичні твори деклямували Богдан Бортник – поему „Живи, Україно“, Роксана Стецюра – поему „Рідна мова“, Емілія Ковар – вірш „Вовчак“, малий Тарас Пелікан – поему „Вірш про Україну“, а Галина Якубович – поему „Моя бабуся“. Хор закінчив програму патріотичними піснями. Заключне слово подяки виголосив Ігор Дворян.

Опісля присутні сіли до смачної перекуски, котру приготували члени клюбу і особливо смакували страви новоприбулої Марії Іванус.

23 серпня велелюдна громада зібралась біля будинку міської управи для піднесення українського національного прапора на щоглі міста. Програмою керувала Барбара Стіл, з повітової Управи. Були присутні, як завжди шериф Вільям Л. Полгемус, фріголдери Джозеф П. Вікарі та Джеймс Й. Мансіні.

Ігор Дворян виголосив вітальне слово. Промовляв також шериф В. Полгемус. Зі співом гимну „Ще не вмерла Україна“ на щоглу підняли синьо-жовтий прапор. Славні виконали Богдан Бортник та Маріон Волошин.

24 серпня громада під спонзорством УККА взяла участь в піднесенні українського прапора у ґубернаторській палаті „Друмцвакет“ у Принстоні. Усіх приємно вразила гостинність ґубернатора Д. МкҐріві, його знання української історії та теперішніх проблем України. Ґубернатор сам проводив програмою. Люди мали почуття, що Україна має ще одного приятеля – Джеймса Е. МкҐріві.

25 серпня громада закінчила святковий тиждень пікніком.

Іван Ільків

* * *

ЮТИКА, Н. Й. – За ініціятивою Тараса Шенчака та комітету 19 серпня відбулася доповідь про свято України, яка була добре розреклямована в музейній брошурці та місцевій газеті „Utica Observer Dispatch“.

На доповідь вступ був вільний, а для присутніх музей приготував солодке з кавою та іншими напоями. Доповідь спонзорували американці Євген та Івона Гатчинсони. Доповідачами були професори Ярослав Ликтей і Богдан Рабій. Їхню доповідь підсилювали прозірки та відео зі святкуваннями 10-ої річниці незалежности в Києві. При кінці програми Я. Ликтей виконав пісні на бандурі, що присутнім вельми подобалось, бо американці бандури ніколи не бачили й не чули. Саме у музеї діє виставка українців та їхньої культури, які живуть в Онайда Кавнті, де вельми популярними були писанки Марії Кучери.

23 серпня в міській ратуші відбулася програма та піднесення українського прапора. Христя Ликтей, референт зовнішніх зв'язків місцевого Відділу УККА, привітала посадника міста Тимотея Джуліяні, екзекутивного асистента Кенета Фанелі, шефа міської поліції Ц. Алена Пилмана та всіх присутніх. Т. Джуліяні прочитав вітальну проклямацію, а асистент і шеф поліції привітали українську громаду зі святом незалежности.

Голова відділу УККА Ярослава Наконечна виголосила доповідь про українську незалежність. На завершення програми Т. Джуліяні підніс на щоглу ратуша український прапор, а присутні відспівали „Ще не вмерла Україна“ та сфотографувалися.

Наступного дня появилась стаття про ці святкування в „Utica Observer Dispatch“. Після церемонії всі подались до української авдиторії, де була перекуска, яку приготували Слава Наконечна та її мама, Дарія Ковалишин. Там присутні слухали короткі доповіді С. Наконечної й інших, виступ Оксани Кашицької з поезією.

У 25 серпня в Українській Католицькій Церкві св. Володимира Великого о. Михайло Бундз відправив Літургію в намірені українського народу і полеглих героїв. Співав церковний хор під орудою Тараса Богача.

Л. Я.

Учасники свята в Джерзі Сити, Н. Дж. Проклямацію тримає В. Білик.

Піднесення прапора України в Томс Рівер, Н. Дж.

Учасники свята в Ютиці на площі міської ратуші.

Відзначення Михайла Яримовича

Михайло Яримович

21 березня 2002 року у Франції, під час засідання керівного органу Науково-Технічної Організації при НАТО окремим актом вшановано заслуги і працю довголітнього члена і голови цієї Організації д-ра Михайла Яримовича. Одночасно відбулася церемонія вручення д-рові М. Яримовичу медалі фон Кармана за 2001 рік. В грамоті до цієї медалі, між іншим, читаємо: ...„Нагороджується д-ра М. Яримовича ... за його досягнення впродовж життя і за його особливу посвяту, керівництво і прив'язання до науково-технічної спільноти". Цим небуденним відзначенням в НАТО завершилася понад сороклітня праця М. Яримовича.

Михайло Яримович студіював в Ньюйоркському університеті аеронавтичну інженерію, де одержав диплом бакалавра „магна кум лауде" в 1955 році. Відтак вступив до Колюмбійського університету, де як стипендіят Ґуґенгайма, осягнув ступені магістра і доктора інженерних наук. Під час студій цікавився і брав активну участь в організованому житті українського студентства в діяспорі і очолював український гурток при університеті, де виникнула ідея заснування катедри українознавства. Ця ініціятива, в кінці, успішно завершилася під проводом його наступника, Степана Хемича, відкриттям Катедри українознавства при Гарвардському університеті. Молодий Михайло також провадив студентською секцією Товариства Українських Інженерів Америки.

З праці у приватній індустрії М. Яримович в 1962 році перейшов на високе становище до державної аеронавтично-простірної аґенції „NASA", де в програмі Аполо лету людини на Місяці був відповідальний за початкову фазу конструкції всіх внутрішних систем космічного апарату – таких, як системи електричного управління двигунів, навігації, стабілізації і контролі. Згодом він перейняв провід над студіями і застосуванням багатолетних простірних кораблів та орбітних станцій, що в кінці здійснилися у формі сучасних „спейс шатлс" і міжнародної простірної станції.

В 1965 році М. Яримович був покликаний до Департаменту оборони, де як технічний директор перебрав провід конструкції Орбітної лябораторії з людською залогою (MOL). Під кінець того періоду його кар'єри він відповідав за всі простірні проєкти і нові концепти Повітряних сил США, включно з тепер дуже популярною системою навігації – ҐПС (GPS).

В 1970 році уряд США вирядив М. Яримовича виконувати трирічну науково-дипломатичну службу директора Дорадчої групи аеро-простірних дослідів і розвитку (AGARD) при НАТО у Франції. Це була єдина установа, яка, на прохання французького уряду, залишилася в Парижі, після перенесення головної квартири НАТО до Брюселю. Основником і першим головою цієї міжнародної Дорадчої групи був профессор Теодор фон Карман, провідний американський науковець в ділянці аеронавтики. Невдовзі ця установа зазнала блискучого росту і виявилася як один з найбільш успішних теренів співпраці поміж американськими і европейськими науковцями та інженерами всіх ділянок летунства і астронавтики. Дещо пізніше, в 1992 році, д-р М. Яримович повернувся до цієї Дорадчої групи при НАТО, спочатку як член ради директорів, а згодом як голова побільшеної і переорганізованої групи на Науково-технічну організацію (RTO) NATO, в якій він, в додатку до своєї професійної праці в індустрії, виконував обов'язки до 2000 року. Сьогодні також науковці з України, як „партнери миру" НАТО, беруть участь в нарадах цієї організації.

Після повернення з Парижу в 1973 році, Михайло з дружиною Роксоляною і дітьми Татяною і Миколою знову прибули до Вашінґтону. Цим разом він одержав позицію головного науковця Повітряних сил США, при чому він був головним технічним дорадником головного командувача Повітряних сил США в часі закінчення В'єтнамської війни і початків відновлення повітряної зброї в державі. В 1975 році д-р М. Яримович був іменований президентом Фордом на позицію, відповідальну за всі технічні аспекти і лябораторії новоствореної Аґенції дослідів і розвитку енергетики (ERDA), з дорученням перемінити Атомову енерґетичну комісію (AEC) для цивільних потреб і служби. Ця агенція тепер є поширена і відома під назвою Департамент енерґетики. Після чергових президентських виборів і змін у Вашінґтоні прийшов час залишити урядову працю і продовжувати кар'єру в приватній аеро-простірній індустрії.

Двадцятилітня праця у великій фірмі „Роквел інтернашинал" біля Лос-Анджелесу в Каліфорнії була дуже цікавою і успішною під кожним оглядом. Багато проєктів та ініціятив, яким д-р Яримович дав початки давніше у Вашінґтоні, були завершені якраз в цій фірмі, а передовсім „Аполо спейс шатл", ҐПС, і бомбовик Б-1. У фірмі Роквел М. Яримович був віце-президентом інженерних робіт частин фірми, де всі повищі проєкти виконувалися. Задумав він тоді і заснував у фірмі Центр розвитку систем, де відбувалися студії нової стратегічної зброї і майбутньої технології. Одна із тих політичнотехнічних студій і аналіз довела до переконання, що США не могли стримати ядерного зброєння Радянського Союзу лише загрозою взаємного знищення, а необхідно було удосконалити технічні системи для знищення ракет противника в леті. Цей висновок згодом був підтверджений президентом Роналдом Реґеном в проголошеній ним Ініціятиві стратегічної оборони (SDI), популярно відомої під назвою „зоряні війни".

Завдяки праці і далекоглядности групи науковців, які працювали під керівництвом М. Яримовича, фірма „Роквел", а після злуки також фірма „Боїнг", стали в авангарді застосування технології стратегічної оборони держави. Сьогодні фірма „Боїнг" користає з мільярдових замовлень і є головним контрактором в цілях координації і сполуки всіх систем оборони проти сучасних противників і ворогів Америки і вільного світу.

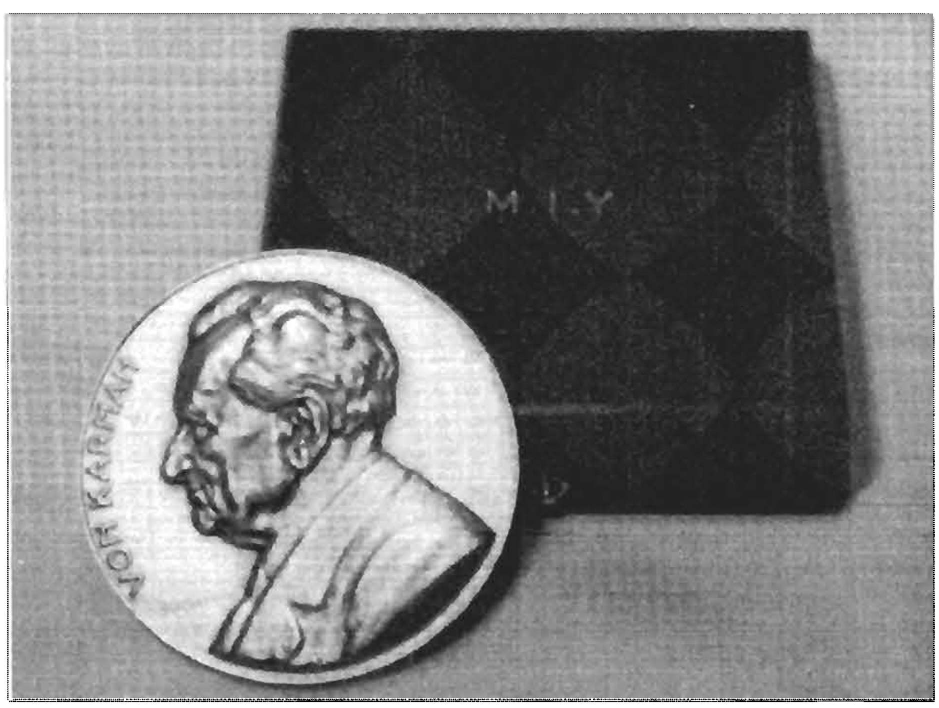
Після розвалу Радянського Союзу, М. Яримович почав низку ініціятив технічної співпраці з незалежною Україною. Було тоді, в початках, багато невдач через незрозуміння способу праці і фінансування з обох сторін. Перші контакти нав'язано з заводом „Південьмаш" в Дніпропетровську, що був під керівництвом Леоніда Кучми, цим самим заводом, що виробляв ракети, проти яких у фірмі „Роквел" виготовляли оборонну зброю. Хоч ці ракети мали величезну стратегічну вартість, з погляду цивільно-економічних користей їхня вартість покищо незначна. Але завод будував також величезну і досконалу простірну ракету Зеніт, яка при допомозі фірми „Боїнг", була застосована для започаткування великого проєкту Морського старту (Sea Launch).

В 1998 році д-р Яримович відійшов на пенсію з фірми „Боїнг", але далі продовжує свою професійну працю у формі науково-технічного радника, в науково-дорадчих державних комісіях і в раді директорів наукової фірми АНСЕР (ANSER).

М. Яримович був не лише здібним професійним працівником, але й проявляв непересічні кваліфікації в керівництві і споріднених ділянках праці. Ще замолоду цікавила і притягала його суспільна праця на терені студентства і товариства Українських Інженерів Америки, яке оцінило його працю і заслуги, наділюючи почесним членством. Від 1950-их років він є членом аеронавтичних і космічних товариств, намагаючись постійно розвивати інженерну професію. Він є почесним членом Наукового Товариства ім. Шевченка і Української Вільної Академії Наук, а після проголошення незалежности України, став також вибраним членом Української Академії наук і Академії Інженерних Наук України.

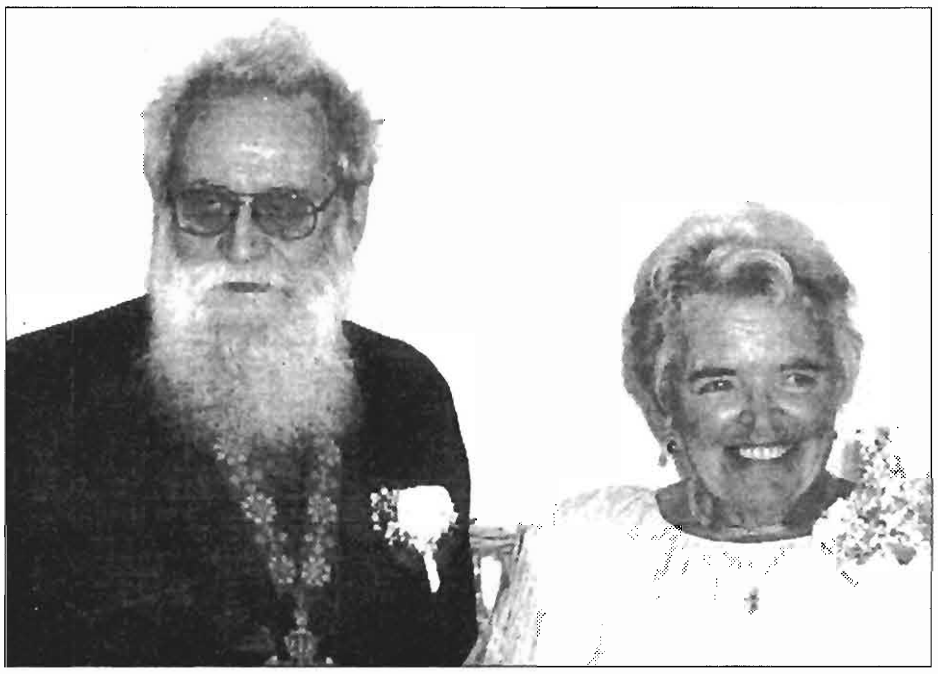
В 1982 році Американський інститут астронавтики і аеронавтики (AIAA) вибрав М. Яримовича президентом, а в 1984 році його обрали членом Міжнародної Академії астронавтики, яка об'єднує 1000 найбільш видатних науковців із всіх ділянок космонавтики світу. В 1996 році був вибраний президентом цієї організації і на цьому пості є до сьогодні.

Володимир Яримович

Медаля фон Кармана за 2001 рік, якою нагороджений М. Яримович.

РОДИННА ХРОНІКА

18 серпня рідні та приятелі зібралися в одному з ресторанів на Лонґ-Айленді в Нью-Йорку, щоб відзначити 50-річчя подружнього життя о. Сергія та паніматки Юлії Пастухових. З'їхались друзі з інших стейтів і України, приїхав хресний син паніматки Михайло Міненко з дружиною д-ром Анною Міненко з Мінеаполісу. Отець С. Пастухів зі зворушенням дякував присутнім про звеличення їхнього золотого ювілею. Надія Шміґель, весільна дружка тому 50 років на їхньому вінчанні, згадувала про давню, ще з України, приязнь з Ю. Пастухів, Ольга Кекіш – про дружні учнівські гімназіяльні роки з о. Сергієм. Присутні підкреслили малярські вміння о. С. Пастухіва, картини та репродукції його можна було оглядати, а зокрема про майстерність у створенні портретів, включно з відомим портретом Митрополита Андрея Шептицького. З теплотою присутні бажали ювілятам многих і благих літ.

Дейвид Мартін

І талант, і працьовитість

18 серпня парафіяни церкви св. Андрія Первозваного у Сілвер Спрінґ відзначили 99-ліття одного зі своїх найшанованіших членів – визначного мовознавця, дійсного члена УВАН і НТШ у США Петра Одарченка. Нижче пропонуємо читачам ті місця з вітальної промови журналіста, постійного автора „Свободи" Миколи Вірного, які найкраще характеризують його заслуги перед українською культурою.

Народившись 20 серпня 1903 року в селі Римарівці Гадяцького повіту на славній Полтавщині, більшість свого життя ювіляр мандрував, з волі лихої долі, чужими країнами. Але й на чужині жив думками про Батьківщину, про свій народ, про дітей – учнів і студентів, яких мав покликання навчати. І весь час, посьогоднішні дні, не перестає писати. Він написав стільки, що самі заголовки його праць складуть довгий-довгий список. За його порадою, обмежуся тільки деякими фактами діяльности ювілята за останні роки. Починаючи з 1994 року, Петро Васильович видав шість книжок своїх творів, а саме: „Леся Українка" – розвідки різних років; „Тарас Шевченко і українська література" – збірник статтей (1994); „Українська література" – збірник вибраних статтей (1995); „Про культуру української мови" – збірник статтей (1997); „Видатні українські діячі" – статті, нариси (1999); і „Статті про українську літературу" – тепер друкується у видавництві „Смолоскип". Побачили світ книжки про нього: Петра Сороки – „Петро Одарченко – життя і творчість" (1998); Олександра Астаф'єва – „Творчість Петра Васильовича Одарченка" – статті, документи, листи, Київ, „Смолоскип" (1999); Григорія Шанька – „Петро Одарченко – портрет вченого і дослідника" – статті, документи, листи (2000).

Уже в цьому році Петро Одарченко написав для енциклопедії „Сучасна Україна" 15 статтей. Редактор Іван Дзюба повідомив автора, що всі статті високої якости і схвалені до друку. Крім згаданих, він написав ще статті „Шевченків день на хуторі", (журнал „Березіль", 2002). Рецензія на енциклопедію „Українська мова", (Березіль", 2002). „Дбаймо про чистоту української мови", (газета „Гадяцький вісник", 2002). Рецензія на енциклопедію „Українська мова" (тижневик „Свобода", 2002).

Схиляючись перед працьовитістю цієї непересічної людини, хочу зацитувати декілька строф з вірша Володимира Біляєва, присвяченого ювілятові:

„У Вас і прізвище, нівроку,
наче дар –
О, дарче! –
перш звучить мені у ньому,
І тільки згодом згадую свідомо,
Що це ж жіночий рід
йому початок дав...
У нашій мові жіночі Сила і Краса,
Того ж самого роду
й українська мова,
І все величне в ній –
від правди до любови
Жіноче, як Воля, Слава і Яса.
Я з безлічі жіночих славних слів:
Наука, Творчість, Праця, Нагорода,
Як з листя лавра –
сливе ж є нагода! –
Для Вас вінок би ювілейний сплів.

Дай же, Боже, Вам, дорогий ювіляте, і родині, що біля Вас тут і на Україні, здоров'я і довгого віку!

Микола Вірний

Візита президента Світового Конґресу Українців А. Лозинського в Австралії

СИДНЕЙ, Австралія. – 16-18 серпня Президент СКУ Аскольд Лозинський відвідав Сидней, Брісбен, Аделаїду, Перт, Мельбурн та Канберу. Громада українців об'єднана в Союзі українських організацій Австралії (СУОА), яку очолює Стефан Романів. Хоч перші українські поселення в Австралії почалися ще сто років тому, кістяк української громади став результатом імігpації після Другої світової війни. Громада нараховує 30 тисяч членів, має церкви, школи, громадські центри, фінансові інституції, дві українські двомовні газети. Україну представляє Генеральне консульство в Сиднеї, яке очолює Василь Корзаченко.

Президент Світового Конґресу Українців д-р Аскольд Лозинський розпочав свої відвідини українців в Сиднеї, де 18 серпня був присутнім на храмовому святі Преображенської парафії Української Автокефальної Православної Церкви в Блектавні біля Сиднею. Парафія відзначала своє 50-ліття. Це, до речі, перша українська церква побудована в Австралії. Відбулася зустріч з громадою в залі Дому молоді. Вітав гостя Генеральний консул України Василь Корзаченко.

Два питання є головними в українсько-австралійській політиці. По-перше, новоприбулих з України приїхало близько шести тисяч, але небагато з них стали частиною громади. Австралійські іміґраційні закони дозволили прийняти 117 тисяч іміґрантів в цілому за минулий рік, але не мають схильности сприяти іміґрації зі східньої Европи. Українцям Австралії потрібно одержати дозвіл на більшу іміґрацію своїх земляків. По-друге, Австралія не відкрила жодної нової дипломатичної місії в країнах колишнього СРСР, зокрема в Україні. Уряд не бажає створювати торгівельні взаємини зі східньою Европою а тим самим із Україною.

Обидва питання були обговорені під час візити як з членами української громади, так і з представниками австралійського уряду на федеральному та стейтовому рівнях. Зустрічі відбулися, але результати залишаються неясними.

Поштовхом до дискусії було те, що австралійські реґіони шукають торгівельних взаємин з Україною, з чого, вся Австралія могла б мати економічні користі. Австралія в цілому сприйняла незалежну Україну і її нових еміґрантів представлено як зразкову трудову і льояльну частину української громади.

СКУ

* * *

Ми також дякуємо Марічці Галабурда-Чигрин з Австралії за інформації про візиту А. Лозинського, які включені до цього звіту.

Щастя – допомогти іншому

Українці Америки від початку поселення за океаном допомагають українцям в різних куточках земної кулі - рідним, знайомим і незнайомим, хворим, немічним, особам похилого віку, сиротам і півсиротам, сиротинцям. Особливо чуйні до чужого горя жінки-матері.

Одна з найстарших жіночих організацій США – Союз Українок Америки (СУА) – велику увагу приділяє суспільній опіці. В останнє десятиліття основна діяльність референтури Суспільної опіки СУА спрямована на допомогу Україні в економічному, національному, культурному розвитку, щоб закріпити її державність та незалежність. Архиєпископ УГКЦ Любомир Кардинал Гузар привітав союзянок з нагоди 75-ліття існування СУА такими словами: „За ці роки українське жіноцтво в Америці засвідчило велику організаційну здібність на користь самих жінок та подиву гідну щедру благодійну діяльність для потребуючих і на терені США, і поза їх межами, головно в Україні, і то вже від самого початку існування Вашої організації".

А ось слова з привітання Президента України Леоніда Кучми: „Люди вдячні вам за гуманітарну допомогу, яка надавалася після Чорнобильської катастрофи та руйнівної повені в Закарпатті".

Головний лікар Львівської обласної дитячої спеціялізованої клінічної лікарні О. Миндюк пише: „Багаторічна неоціненна різноманітна ваша допомога в значній мірі визнає наш рівень та наші здобутки, які дають можливість забезпечувати висококваліфіковану діягностику та лікування дітей в Україні". Для однієї з лікарень за кошти СУА закуплено офтальмологічне обладнання для лікування сліпих та слабозорих дітей.

Голова Союзу Українок міста Луганська Іванна Колесник в листі-звіті про витрачені кошти на акцію „Молоко і булочка" найменшим школярам України розповідає: „Із 61 школи Луганська це є єдина школа, де дітям дають безкоштовні сніданки. Якщо раніше було дуже важко набрати українську клясу, то в цьому році заяви надходять від батьків, і в цьому немала ваша заслуга. Діти стали менше хворіти... На Великодні свята ми возили 25 дітей-сиріт і з багатодітних родин у Стрийський район Львівської области. Наші обрусачені діти навчились, як вести себе в церкві, коли святять паску. Туди діти їхали одні, а повернулися зовсім інші: вихованіші, серйозніші і добріші душею. Оця злука сходу і заходу має велике значення для національного виховання молоді". А скільки теплих, вдячних листів надходить до нас від старих бабусь, які втішаються найменшим дарунком, бо свідомі того, що в далекій від них країні хтось про них подумав.

На Личаківському цвинтарі біля могили композитора Володимира Івасюка. 23 дітей з Луганська, які їздили в західні області України на Великодні свята.

Союз Українок Америки працює в тісній співпраці із 22 регіональними відділами Союзу Українок України. Ми посилаємо їм кошти, а вони роздають їх тим, кому необхідно. Один раз на рік до кожного відділу СУ висилаємо одну тисячу долярів для старших людей на Різдвяні подарунки. На отримані кошти союзянки України присилають нам точні звіти з підписами осіб, які отримали подарунки. У серпні висилаються кошти на акцію „Молоко і булочка найменшим школярам України" в ті школи, які відзвітували за попередній рік. Безкоштовні сніданки дістають діти у Львові (три школи), Харкові (три школи), Луганську (одна школа), Ялті (одна школа) і в Закарпатті (дві школи). За ці кошти в школах також організовують свято св. Миколая, День матері та ін.

Кошти Фонду Чорнобиля вживають на літні оздоровчі табори для дітей з 14 областей, які потерпіли від екологічного занечищення. 100 дітей з різних регіонів України щоліта проходять санаторне лікування в Трускавці.

Наближається осінь, а за нею не забариться і зима. На жаль, економічна ситуація в Україні залишається складною. Подбаймо вже тепер про тих, які так потребують нашої допомоги. В першу чергу це самітні і немічні старші особи, які тяжко трудилися все життя і мають нелегку старість, бо пенсії не вистачає навіть на харчі. Щира їхня молитва за нас буде нагородою за жертовність.

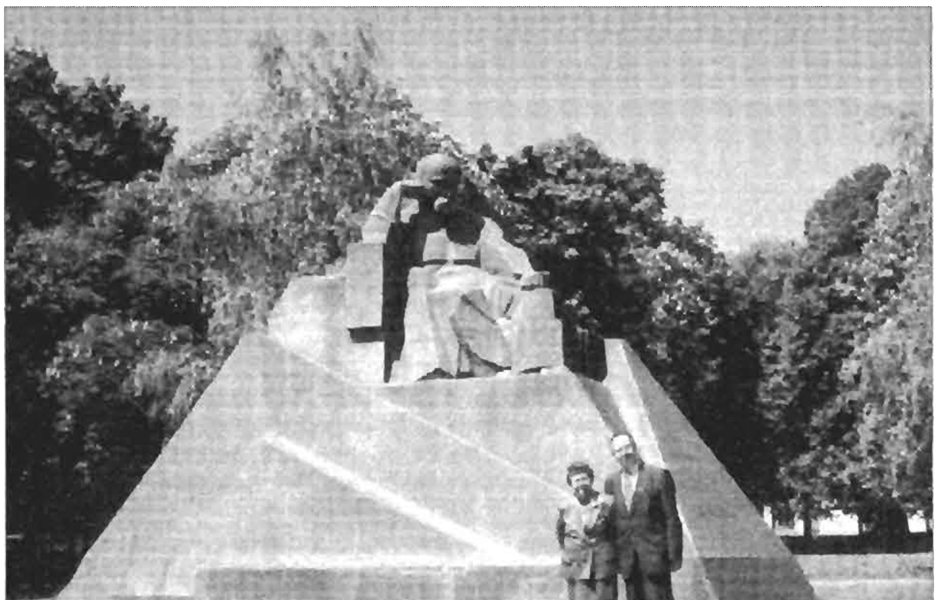
Дітей в сиротинцях треба одягнути, нагодувати, навчати і виховувати. Це вимагає неабияких коштів, а держава виділяє лише невелику частину з них. Недавно на адресу Варки Бачинської, референтки Суспільної опіки СУА, надійшов лист від Сестри-василіянки Марії-Бернарди з Факс Чейс, Філядельфія, яка пише: „Звертаюсь до вас по допомогу в моїй місійній праці з дітьми-сиротами в Україні. Через те, що я потрапила в страшний автовипадок і вийшла жива, хоч параліч або смерть заглядали в очі, вже 8 літ працюю з дітьми в подяку Господеві, що ще живу... Стараюсь відвідати сиротинці, де тільки можливо. Всім дітям роздаю подарунки – овочі, тістечка, ліки, соки і т. д. Знаю, де є найбільша потреба і де не крадуть від дітей. В багатьох сиротинцях діти страшно запущені і пригноблені". Далі сестра Марія-Бернарда описує конкретно, які сиротинці вона відвідала. Через неї ми передаємо кошти, які доходять до дітей-сиріт. Голова СУА Ірина Куровицька в привітанні XXVI Конвенції Союзу Українок Америки підкреслила: „Вже 10 років минуло, як Україна стала самостійною державою. Ми щасливі, що дожили до цих історичних подій, щоб бути активними учасниками творення світлого майбутнього України. І в цьому нам, Боже, допоможи!".

Просимо висилати чеки до Ukrainian National Women's League of America, Social Welfare, 203 Second Ave, New York, NY 10003. Всі датки звільнені від податків.

Лідія Баб'юк,
Комісія Суспільної опіки СУА

Наслідки багаторічної неволі

У травні ц. р. ми за дорученням Канадського товариства приятелів України в Торонто, відкрили два нових українсько-канадських бібліотечних центри у Полтаві і Маріуполі. Такі бібліотечні центри вже діють у Луганську, Донецьку, Харкові, Одесі, Симферополі, Севастополі, Сумах, Чернігові, Дніпропетровську.

Д-р Марія Фішер-Слиж і редактор Олег Миколенко біля пам'ятника Т. Шевченка у Полтаві.

В Україну з цією метою виїздили, крім мене, Степан Горлач – голова товариства, Микола Колодка – голова бібліотечного комітету, Ярослав Семчишин. З Києва до Полтави з нами поїхали письменник Михайло Слабошпицький і редактор журналу „Всесвіт" Олег Микитенко.

Полтава ще справляє враження комуністичного міста. Перед будинком бібліотеки стоїть велика статуя Леніна, ніби насміхається зі самостійної України. Побіч бібліотеки є краєзнавчий музей, у якому я завела розмову з працюючими там і почула нарікання, що добре було за СРСР і погано – у самостійній Україні. Такі завваги часто чується в Україні.

Відкриття бібліотеки відбулося 14 травня з участю місцевої інтеліґенції. Священик Київського патріярхату посвятив бібліотеку. Були промови і гра на бандурі. Після Полтави ми відвідали у Дніпропетровську наш бібліотечний центр, після чого вирушили у Маріуполь, який має близько 500 тис. мешканців, половина з яких – українці. Із 70 шкіл у Маріуполі є лише 2 українські. В центрі міста є ляльковий театр для дітей, але на жаль, всі вистави – російською мовою.

Відкриття бібліотеки відбулося 17 травня дуже святочно. Священик Київського патріярхату протоєрей о. Ігор Перетятко відправив Молебень у супроводі хору. Він просив українців у діяспорі допомогти збудувати церкву у Маріуполі. Ми зустріли місцевих людей, між ними і колишніх галичан. Вони скаржилися, що всюди – російська мова, навіть їхні діти не хочуть говорити українською мовою. Як ще багато праці потрібно для відродження України!

Після відкриття була прес-конференція, на якій журналіст Микола Рябченко відкрив нам сумний стан українства у Маріуполі, Херсоні і Миколаєві. Я була на концерті, грав місцевий скрипаль. Публіка вся – російськомовна. Здавалося мені, що я – в Росії.

Російська мова, комуністичні назви, пам'ятники Леніна на східній і південній Україні – це наслідки 350-літньої неволі під царатом і останніх 80 літ – під більшовиками.

Марія Фішер-Слиж,
Торонто

Українці Жмеринки рятували євреїв

Ефраїм Вольф народився і виріс в Жмеринці, там минуло його дитинство, овіяне страшними роками війни. У 1949 році його було заарештовано і засуджено на 10 років сталінських таборів. Страшенно тяжкі умови і виснажлива праця призвели до часткової, а за тим і повної втрати зору. Майже 30 років він живе в Ізраїлі, де написав і видав книги „Спогади колишніх в'язнів Жмеринського ґетто", „Події на Україні в 1917-1919 роках і євреї", „Релігійний побут євреїв", методику викладання математики в початкових клясах Єрусалиму, кілька збірок поезій, в тому числі українською мовою.

Ефраїм Вольф розповідає:

– До війни у Жмеринці були освічені люди, які боролися за розвиток української культури і мови. Керівник Вищого початкового училища Іван Липицький намагався викладати лише українською мовою. З Жмеринки походить відомий український прозаїк Юрій Смолич. Ми росли разом – українські і єврейські діти. Коли німці зайняли Жмеринку то організували ґетто поблизу базару. Серед членів міської управи були й такі, що вимагали всіх євреїв Жмеринки негайно знищити, але інтелігенція на чолі з І. Липицьким виступила проти такого рішення. Лікарі міської та залізничної лікарень Чефранов, Тихоненко, Русев, Царк, лісничий Яковенко нелегально передавали ліки в лікарню ґетто, а також лікували в міських лікарнях тяжко хворих євреїв.

Після відходу німців Яковенка і Липецького було розстріляно як ворогів народу. Позначилося й те, що вони допомагали юдеям. Наше мешкання на Базарній площі була крихітною і такою холодною та вологою кімнатою, що взимку ми спали під однією ковдрою на ліжку, що стояло впритул до печі. Так можна було трохи зігрітися. Палили торфовим пилом та залишками меблів з нашої колишньої квартири. Одного разу, коли мама несла двері від шафи, її зустріли румунські вояки і заарештували „за крадіжку державного майна". В поліції мамі зламали ноги і ребра. Додому її принесли закривавлену. За кілька місяців вона померла і ми з сестрою залишилися удвох. Мені минуло лише 10 років. Нам допомагали сусіди, знайомі і незнайомі люди, в тому числі і українці.

Одного разу, коли я був у свого товариша Мишка Беренштейна, до кімнати забігла Нюся Вайнер і сказала, що в їхній хаті на мене чекає селянка з Джурина. Ця відважна жінка на ім'я Маланка (на жаль, прізвища її не знаю) неодноразово допомагала євреям зі Жмеринського і Джуринського ґетто. Таємно пробираючись з села в село, вона виконувала різні прохання євреїв. Мої тітка і дядько попросили Маланку переправити мене до Джурина. Лікар ґетто Гершман видав довідку, в якій говорилося, що Юхим Вольф – сирота і шукає притулку. Я все думав, як же ми вийдемо з ґетто? Але Маланка знайшла отвір в паркані і за якусь хвилю ми вже йшли околицею Жмеринки. Маланка йшла швидко, я втомився, вона на мене гримала і підганяла. Мені здавалося, що кінця й краю не буде цій дорозі. Зіпсувалася погода, і наші перепочинки ставали все частішими. Маланка нервувала, бо хотіла якомога далі відійти від Жмеринки. Вже смеркалося, коли ми дісталися до села Мурафи, і Маланка постукала в якусь хату. Жінка, що відчинила двері, запитала, хто це, вказуючи на мене. Маланка відповіла, що я – її небіж. Жінка не повірила, але дала нам повечеряти і дозволила заночувати. Потім я почув, як тітка Параска, що дала нам притулок, сказала Маланці, що вона занадто ризикує, на що Маланка відповіла: „Я допомагаю людям у скрутну годину, а Бог збереже мене". Наступного дня ми були в Джурині. Більше ніколи я не зустрічав цих двох українських жінок і не знаю, як склалася їхня доля, але завжди пам'ятаю про їхню допомогу. Завдяки їм я живу на світі.

Про допомогу сусідів-українців розповідають і інші свідки у книзі Ефраїма Вольфа. Борис Бас в перші дні війни був на фронті, але потрапив в оточення біля Умані. Видаючи себе за українця він дістався до Мурафи, де населення було прихильне до євреїв. Його дружина і старші діти загинули, а молодша донька після розстрілу вилізла з ями і побігла до сусідки-українки, яка сховала дівчинку, а через деякий час переправила її до дядька в Жмеринку. Коли дівчина виросла, то одружилася з українцем.

Сара Брайніс жила у Жмеринці, і коли прийшли німці, вирішила з дітьми перейти до свекрухи, подалі від центру міста. Німці забрали її в поліцію, почали бити. В цей час зайшов колишній співробітник чоловіка Сари і сказав: „Я знаю цю жінку, відпустіть її". Він вивів її на вулицю. Пізніше, коли Сара була вже в ґетто, то місцеві жителі приносили їжу і одяг для в'язнів.

Бетя Вольф-Мильман розповіла, що в кінці 1944 року, коли фронт наближався до Жмеринки, євреї очікували знищення ґетто і тікали з нього. Бетя і ще кілька дітей прийшли до хати доброзичливих людей. Їх сховали в одній із кімнат, замаскувавши двері. Вночі прийшли німці і почали обшук. Разом з дітьми ховалася і одна старенька. Вона була хвора і дуже кашляла. Їй затулили рота подушкою, аби не було чути її кашлю і усе обійшлося. А на ранок всі побачили, що донька старенької посивіла. Тієї ночі німці зґвалтували двох неповнолітніх доньок господаря, у якого переховувалися євреї. Кілька єврейських сімей переховувалися в селах Сидові і Красному, де їх рятували українці.

Окупація Жмеринки німцями і румунами тривала 975 днів. Увесь цей час діяло єврейське ґетто і завжди були українці, які допомагали євреям вижити. Не всі з них дожили до того часу, коли Ізраїль возвеличив їх званням праведників народів світу, багато з них так і залишилися невідомими. Книга „Спогади колишніх в'язнів Жмеринського ґетто" Ефраїма Вольфа – подяка тим хоробрим українцям, які ризикували власним життям, рятуючи приречених.

Світлана Глаз,
Єрусалим

Керівництво Американського єврейського комітету виступає за зміцнення відносин з Україною

НЬЮ-ЙОРК. – Перебуваючи в Нью-Йорку, міністер закордонних справ України Анатолій Зленко зустрівся з керівництвом Американського єврейського комітету (АЄК). Виконавчий директор АЄК Д. Харріс позитивно оцінив діяльність українських органів державної влади зі забезпечення національної злагоди в державі та висловив задоволення станом єврейської громади в Україні.

Д. Харріс особливо відзначив відкриття в Україні єврейських недільних шкіл, випуск періодичних видань та заходи, які вживаються з метою впорядкування єврейських кладовищ. Члени АЄК привітали рішення українського уряду щодо започаткування на території меморіяльного комплексу „Бабин Яр" культурного центру „Спадщина" та підтвердили свій намір сприяти його облаштуванню.

Було також досягнуто домовленості щодо проведення спільних заходів з відзначення 70-ої річниці голодомору в міжнародному маштабі. Сторони обговорили окремі проблемні питання, пов'язані зі становищем єврейської громади в Україні. У цьому контексті було відзначено дії української влади з розслідування нападу на приміщення Центральної синагоги в Києві 13 квітня ц. р.

В ході бесіди А. Зленко поінформував керівництво АЄК про сучасну політичну ситуацію в Україні, хід економічних реформ, а також виклав пріоритети зовнішньої політики України.

Відбувся обмін думками щодо сучасного стану українсько-американських та українсько-ізраїльських взаємин.

Голова АЄК пообіцяв і надалі всіляко сприяти розбудові дружніх взаємин України з Ізраїлем та США.

Постійне представництво України при ООН

УКРАЇНА І СВІТ

П'ятий міжнародний конґрес україністів

26–29 серпня у Чернівцях відбувся 5-ий Міжнародний конгрес україністів, організований Міжнародною Асоціяцією Україністів (МАУ), Національною Академією Наук України та Чернівецьким національним університетом ім. Ю. Федьковича. В програмі конґресу було понад 900 доповідей учених з 23 країн. Науковий світ в Україні й діяспорі (зокрема НТШ, УВАН і УІТ) дуже серйозно готувався до цієї події.

Серед організаторів – президент МАУ Микола Жулинський, декан історичного факультету Чернівецького університету Юрій Макар та інші науковці, які доклали чимало зусиль задля успіху цієї всеукраїнської академічно-наукової імпрези – зі секційними й тематичними засіданнями „круглими столами”, презентаціями й виставками. В урочистому відкритті конґресу взяли участь представники і міської адміністрації Чернівців. Під час відкриття конґресу відбулося вручення дипломів Почесного доктора Чернівецького університету президентові УІТ і голові Світової Наукової Ради Світового Конґресу Українців Любомирові Винарові.

До тематики „круглих столів” належала цікава проблема „Українські наукові установи в діяспорі та перспективи співпраці з Україною”, в цих рамках відбулася низка доповідей (доповідачі – Алла Атаманенко, Людмила Сакада, Юрій Макар, Аркадій Жуковський, Любомир Винар). Доречно згадати доповіді, пов'язані з діяльністю НТШ (доповідачі – Олег Романів, Олег Купчинський, Леонід Рудницький та інші), та з ділянки грушевськознавства (доповідачі Любомир Винар, Ася Гумецька, Аня Процик, а в дискусії – Марія Магунь, Світлана Панькова, Людмила Сакада). Українську науку в Америці репрезентували на конґресі президент УІТ Л. Винар, голова НТШ Л. Онишкевич, заступник голови НТШ А. Процик, член Управи УВАН М. Знаєнко й науковий секретар УІТ, автор цих рядків.

Олександер Домбровський

Зустріч після Конґресу МАУ

НЬЮ-ЙОРК. – В приміщенні Наукового Товариства ім. Шевченка 14 вересня відбулася зустріч за „круглим столом“. У ній взяли участь доповідачі, що повернулися із 5-го Міжнародного конгресу україністів, який відбувся у Чернівцях 26-29 серпня, – Л. Онишкевич, А. Процик, М. Знаєнко і М. фон Гаґен. Зустріч відкрила голова НТШA д-р Лариса Онишкевич. Вона привітала обраного в Чернівцях президентом МАУ на чергову каденцію проф. Марка фон Гагена, широко відомого в США й Европі своєю довголітньою працею в ділянці україністики в Колюмбійському університеті в Нью-Йорку. Обрання його черговим президентом МАУ ще більше підкреслює його вийняткове пов'язання з усіма питаннями україністики. Міжнародний характер МАУ і його конгресів, які проходять кожних три роки, переконливо розкрили учасники конгресу, серед яких було близько 200 осіб із 24 країн світу, поряд із 530 науковцями з України.

Учасники зі США, що були інформаторами на дискусійному столі 14 вересня, оцінили п'ятий конґрес як успішний, але мали ряд критичних зауважень. На їхню думку, сесії були дуже нерівні за своїм науковим рівнем, а також тривалістю. Деякі ключові доповідачі, відомі громадські діячі, зокрема І. Драч, В. Мовчан і М. Горинь на запляннованому панелі на теми мовної політики України взагалі не з'явилися, не була підготовлена й резолюційна комісія і її треба було на конґресі організовувати. Хоча конгрес був запляннований на чотири дні, справді науковими доповідями були виповнені лише два. Окремим світлим моментом було надання почесного докторату д-рові Л. Винареві, Б. Гаврилишинові і Л. Костенко.

Учасники конґресу, а тепер – „круглого столу“, підкреслили однак, як позитивний момент конґресу, участь у ньому великої кількости молодих науковців, які виголосили цікаві доповіді, що було особливо помітне на сесії з проблем драми і літератури, як це окремо підкреслила д-р Л. Онишкевич. Усі доповідачі підкреслили також присутність чужинців-україністів, які на конґресі складали привіти українською мовою.

В загальному погоджувались в тому, що програма конґресу не була належно підготовлена, тому його учасники зі США уважали у своїх висновках, що слід у чергових конґресах більше звертати увагу на підготування і на зміст усіх доповідей. Зокрема важливим є точне повідомлення про конґрес у пресі. На цьому конґресі преса була мало присутня і не відомо, які з'являться інформації про його перебіг. Слухачі довідалися, що НТШ-А зорганізувало дві сесії про сучасну українську драму і про мову. Проведено також презентацію першої конкорданції в українському літературознавстві – поетичних творів Т. Шевченка.

Після інформативних доповідей усіх трьох учасниць конґресу, членів управи НТШ-А, слухачі з радістю привітали доповідь проф. М. фон Гаґена, яку він виголосив українською мовою. Він заявив, що обрання його президентом МАУ уважає великою честю, але його заступник повинен бути українцем. Його найважливішим бажанням є в майбутньому українізувати такі конґреси та дбати про це, щоб вони не були освітянськими, а справді науковими та тим підносили конґреси МАУ на вищий рівень. Він підкреслив, як позитивний момент, що на конґресі були представники з 24 країн та що усі привіти були виголошені українською мовою. З признанням ствердив участь великої кількости молодих наукових сил і потребу саме з ними тісно співпрацювати в майбутньому.

Проф. Марк фон Гаґен

Коли йдеться про загальні враження учасників „круглого столу“ від візити в Україну, то усі вони підкреслювали велику різницю поміж українським підсонням Львова, і російським – Чернівець. З прикрістю також завважили спустошення, яке твориться серед інтелектуальної верстви, яка виїздить на Захід в пошуках кращого добробуту. Не зважаючи, однак, на це, відчувається відданість рідній мові й культурі серед більшости українців.

О. Кузьмович
Фото: В. Лопух

В президії зустрічі (зліва): Л. Онишкевич, А. Процик, М. фон Гаґен.

„Потрібні українці“

Російськомовна газета „Новое русское слово“ в Нью-Йорку 6 вересня опублікувала листа Валерія Сердюченка зі Львова „Потрібні українці“, який ми передруковуємо у перекладі з деякими скороченнями.

Я вже зовсім загубився у своєму карпатському усамітненні, коли прийшла телеграма: „Запрошуємо до Москви на міжнародний симпозіюм дослідників спадщини Достоєвського“... На симпозіюм прибуло близько 150 осіб. Але мова не про те, а про Москву, якою її побачив карпатський абориген. До нинішньої Москви треба їхати на джипі „черокі“ з товстою пачкою долярів і пістолетом у кишені, а не з жменею гривень у кулаці. Так і чутно скрипіння мільярдів долярів, які обертаються тут...

Але Москві потрібні й ті, які за пару долярів і дах над головою готові гнути спину цілу добу. На стовпі я прочитав унікальне оголошення: „Потрібні українці“. Отак... Мої земляки можуть пишатися!

До Львова я їхав у пляцкартному вагоні, який був переповнений галицьким людом, що повертався зі заробітків. Усі охоче розповідали про свої пригоди.

Петро зі зятем найнялися перекрити дах у підмосковному ресторані для „нових руських“. Власниця пообіцяла кожному по тисячі долярів за терміново виконану працю. Працювали без перепочинку, з ранку до вечора. Жили на будові, харчувалися хтозна чим. Виходити до міста боялися, бо власниця забрала пашпорти ніби для реєстрації. Через два місяці настав час розрахунку. Власниця прибула до ресторану пожежним автом і на дах полилися потоки води. Вода не трималася, на горищі утворилася калюжа. „Жодної платні не отримаєте, – сказала власниця ресторану, – а будете бунтувати, покличу своїх людей“. Петро розповідав зі сльозою в очах: „Ми вже десятки дахів збудували, але не чекали, що у Москві хтось з людей хазяйки повисмикує з даху покрівельну арматуру“.

У головах заробітчан не вміщувалася ця єзуїтська історія. Але така вже доля українців, які спокусилися московськими заробітками: вони беззахисні і безпомічні у жорстокому незнаному світі. З ними не укладають трудових угод, нотаріяльних запорук, не реєструють за місцем тимчасового проживання, обманюють на кожному кроці.

Після заробітків нелегко повернутися додому: двірець переповнений різними „братками“ та авантюристами. Підходять люди у загадковій уніформі і вимагають документи. Насправді їм потрібні тільки доляри.

Навчені гірким досвідом галицькі „арбайтери“ до останньої хвилі відсиджуються довкола двірця, а перехід до поїзду нагадує фільми про громадянську війну: за хвилину до відправлення перон ще порожній, аж раптом звідкілясь з'являються сотні людей, які поспішають заховатися за спиною провідника-залізничника.

Гіркий хліб на чужині, але що робити населенню численних українських містечок, які перетворилися на резервації безробітних? І чому це українські працьовиті руки, які цінує Москва, виявилися зайвими на рідній землі? День-у-день, місяць- в-місяць вагони 71-го поїзда Львів – Москва заповнює заробітчанська маса.

Ось вже й Львів. Сонні пасажири збирають багаж, який за час їзди збільшився у кілька разів. На кожній зупинці поїзд атакували юрби продавців. І в Україні, і в Росії місцеве виробництво перебивається випадковими замовленнями і змушене платити своїм робітникам готовими виробами. Вздовж вагону безперервно несуть кришталь, посуд, білизну – усе за низькою ціною.

Галицькі родини радісно зустрічають своїх годувальників, котрі ризикнули на одісею до Росії, а ті озирнуться на усі боки, побачать, що їхні руки тут не потрібні і знову підуть на поїзд Львів – Москва, тому що в Росії висять оголошення „Потрібні українці“.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ: ПЕРЕЯСЛАВСЬКА УГОДА

Про „братерське“ єднання мовою фактів

В серії матеріялів, присвячених Переяславській річниці, правильно поставлено питання: „Чи не є таке відзначення викликом національній гідності українців?“. Це саме питання стосується й урядового рішення про відзначення 85-річниці від дня народження В. Щербицького. Роздумуючи над тими питаннями, я не можу зрозуміти, пощо уряд приймає „рішення“, що вже викликають конфлікти в суспільстві, оскільки історично вони не виправдані. Більше того, вони ображають почуття особистої і національної гідності українця, який хоче пишатися минулим свого народу. „Роля держави – втілювати в життя національну ідею“, – пише Євген Марчук в своїй книжці „Україна: нова парадигма поступу“. Запропоновані святкування якраз суперечать українській національній ідеї, як об'єднуючому чиннику українського суспільства.

Читаючи публікацію „Що ми залишимо нащадкам?“ про минуле українського народу, („Свобода“, ч. 33) я дійшов до болючого висновку, що академік П. Тронько, який багато зробив для збереження українських духовних пам'яток, виголосив (для мене вражаючі) твердження, що „після Переяслава все пішло по іншому руслу. Єднання братів-народів відбулося, народ російський був нашим спасителем? Так. Мені здається, що замовчувати цього ми не можемо“.

Ні, мовчати не вільно. Треба, щоб цілий світ знав, що ж принесло це „братерське“ єднання українському народові. Говорячи конкретно, принесло воно наступне: указ Петра І у 1720 році про заборону друкування українською мовою і вилучення текстів, написаних українською мовою; указ Катерини II про заборону викладання українською мовою в Києво-Могилянській Академії; знищення Запорізької Січі в 1775 році та закриття українських шкіл при полкових козацьких канцеляріях; розгром Кирило-Методієвського братства у 1847 році та посилення переслідування української мови і культури; Валуєвський циркуляр 1863 року, яким заборонено видання книг українською мовою; царський Емський указ 1876 року про заборону ввезення українських книжок з інших країн. Заборонялось друкувати тексти українських пісень!

Список заборон українському народу жити своїм життям і творити свої національно-культурні цінності можна б продовжити. Зрештою, ту саму русифікаторську політику щодо українського народу втілював в життя, тільки вже іншими засобами, і В. Щербицький, який 30 січня 1979 року, відзначаючи 325-ліття Переяславського договору, сказав, що український і російський народи об'єднались в нерозривний союз. І ніби говорячи від імені українського народу, він сказав: „Так воно було, так воно є і так воно буде назавжди“.

Аж моторошно стає, коли подумаєш, що з тими запланованими святкуваннями ми неначе повертаємо до доби Щербицького. Тарас Шевченко з розпачу знову б помер. Невже люди не читають Шевченкову „Розриту могилу“ або вірш „Стоїть в селі Суботові...“?

Тарас Гунчак,
професор історії Ратгерського університету

Спільне з Росією „писання історії“ – шкідливе і нереальне

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій повідомляє, що вповні погоджується зі заявами Світового Конгресу Українців та заявами наукових установ, як Наукового Товариства ім. Тараса Шевченка, Вільної Академії Наук та інших, у справі відзначування 350-ліття Переяславської угоди.

СФУЖО уважає, що негативні наслідки такої річниці потрібно вияснювати в школах, на наукових конференціях, статтях в пресі, програмах радіо і телебачення. Таке відзначення – черговий доказ що „спільне писання історії“ з Росією є нереальне та шкідливе.

Погодження історичних дій зі сусідами, які себе вважають спадкоємцями імперії, ніколи не буде об'єктивним.

Держава повинна підходити до своєї історії по-державницьки, і такі річниці, як Переяславська угода, використовувати для вияснення молодому поколінню про жахливі наслідки Переяславської угоди для України.

СФУЖО пропонує видати в Україні великим тиражем популярного характеру книжку в тій справі, щоб ще раз пригадати трагічні наслідки 350-літньої неволі, і готова допомогти фінансово.

Оксана Соколик,
голова СФУЖО,
Іванна Кушпета,
секретар

KYÏV MOHYLA

Фундація

КИЄВО – МОГИЛЯНСЬКА ФУНДАЦІЯ АМЕРИКИ

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ КИЄВО – МОГИЛЯНСЬКА АКАДЕМІЯ

Тези виступу д-ра В. С. Брюховецького Президента Національного Університету “Києво-Могилянська Академія”.

Національний Університет Києво-Могилянська Академія призначений виконувати свою історичну місію: пропонувати найліпші бакалаврські, магістерські та докторські навчальні програми в Україні. Студент Академії – виразна індивідуальність, розвиткові якої сприяє освіта в НаУКМА, інтелігентна, незалежна особистість, готова до наукової, соціяльної та управлінської діяльності.

З часу відкриття Університету в 1991 році мій обов'язок, як президента полягає в стимулюванні та прищепленні студентам духу змагання. Разом з колегами, персоналом, студентами та меценатами, ми зосередилися на поліпшенні якості навчання та утвердженні Університету серед найкращих вищих навчальних закладів світу. Завдяки докладеним зусиллям ми досягли успіхів у багатьох напрямках.

Відродження Києво-Могилянської Академії можна вважати дивом. Закрита російським царатом, потім зганьблена радянським урядом, вона була відбудована з руїн минулого. Проте зосередьмося на майбутньому, не стогнучи від давніх ран. НаУКМА піднявся з руїн як Фенікс, як непереможна твердиня духовости та науки. Університет показав світові яскраве обличчя молодого покоління відновленої, незалежної України.

Професійний колектив Університету ґарантує високий рівень освіти та наукових досліджень. Те, що офіційними мовами НаУКМА є українська та англійська, дозволяє залучати до навчання студентів висококваліфікованих, відомих професорів з усього світу. Цей важливий фактор також сприяє досягненню найвищої якості навчання. Протягом останніх десяти років нами було запрошено близько 300 професорів з інших країн світу.

Ми маємо все необхідне для запровадження якісної освіти, для вкладення інвестицій в академічні програми та студентське життя. Продовжуємо розвивати новітні технології, що є важливим фактором для майбутнього. Беремо участь у політичному, економічному, соціяльному житті України. Правові реформи, законність, міжнаціональні контакти, аспекти охорони здоров'я та навколишнього середовища, вільний обмін думками – ось найвищі пріоритети НаУКМА.

Авторитет нашого Університету в Україні незаперечний. Понад 2000 випускників працюють у таких установах як у Верховній Раді України, в Уряді, в теле- та радіокомпаніях, газетах, найпрестижніших фірмах та корпораціях. Багато з них започаткували власну справу та беруть активну участь в політичному житті країни. Більшість повернулася на Батьківщину по закінченні докторантури за кордоном, інші працюють в Европі, США та Канаді де набувають досвіду, який використають після повернення в Україну. Університет отримав численні ґаранти та нагороди, а наші студенти є переможцями вітчизняних та міжнародних наукових конкурсів.

Ми вступили в 21 століття з метою зробити Університет навчальним закладом найвищого ґатунку не лише в Україні, а й в усьому світі. Ми не забуваємо, що світ змінюється. Економічна нестабільність в Україні та світі безпосередньо впливає на нас. Для того, щоб забезпечити належне фінансування Університету, ми чітко контролюємо бюджет та дуже старанно вибираємо проєкти й ініціятиви.

Проте потреби Університету зростають. Багато зусиль має бути докладено для досягнення нашої мети – запровадження нових програм, облаштування нових гуртожитків для студентів та викладачів, створення нових підготовчих відділень та колеґіюмів, - закладання надійного фундаменту майбутнього. Щоб досягти цього, нам потрібне стабільне фінансування. Необхідно ввійти до міжнародної мережі навчальних закладів та створити освітній альянс. Ми вже почали працювати на цій ниві. Тепер настає час розвивати наші надбання на американському континенті.

Києво-Могилянська Фундація Америки, незалежна неприбуткова організація, була заснована, щоб підтримати Університет і допомогти у реалізації його мети. Ми продовжуємо боротися за досягнення найвищих стандартів освіти та хотіли б спілкуватися з кожним, хто має спільну з нами точку зору. Ця підтримка є основою великого майбутнього. Ми глибоко вдячні щедрості наших меценатів та спонсорів. Кажуть, що перемагає той, хто вірить в майбутнє. Я не лише вірю – я впевнений в успіху, якого ми досягнемо з вашою допомогою та з допомогою Києво-Могилянської Фундації.

Збігнєв Бжезінський, колишній голова Національної Ради Безпеки (США)
„Мене приємно вразив прогрес, якого досягла Києво-Могилянська Академія. Тут відбувається справжнє відродження інтелектуального життя незалежної України”.

Мадлен Олбрайт, колишній державний секретар США
“Я побажала виступити тут із промовою, тому що історія Академії тісно переплітається з історією самої України. Саме тут бачиш, що вона була одним із найбільших культурних центрів Европи, і можна не сумніватися, що вона ще поверне собі колишню славу”.

Національний Університет Києво – Могилянська Академія навчає майбутніх лідерів Української держави

КИЄВО – МОГИЛЯНСЬКА ФУНДАЦІЯ АМЕРИКИ

P. O. BOX 46009 Chicago IL 60646-0009 • Tel 773-685-1828, Fax 773-794-1654

www.kmfoundation.com

Києво-Могилянська фундація Америки – це некомерційна організація, завданням якої є надання допомоги Національному Університетові „Києво-Могилянська Академія”, приватному навчальному закладові, заснованому в 1615 році, поширення знань шляхом професійної підготовки та освітніх програм, що сприятиме покращенню життя в Україні і всьому світі як нинішнього, так і майбутніх поколінь, шляхом піднесення якості освіти, що зробить свій внесок у розвій демократичних процесів і здійснення правових і ринкових реформ, а також шляхом розширення громадянських свобод, що зміцнить потенціял окремих людей, громад та інституцій у побудові квітучого й безпечного майбутнього.

Києво-Могилянська фундація зареєстрована, як некомерційна організація 501(c)(3). За законом, Ваша пожертва до цієї фундації в повному обсязі вираховується з суми оподатковуваного доходу.

Ми будем раді надіслати Вам додаткову інформацію.
Будь ласка виріжіть, виповніть та надішліть цю анкету за адресою:
Kyiv Mohyla Foundation of America
P.O.Box 46009
Chicago, IL 60646-0009

Просимо надіслати слідуючу інформацію:
____**НаУКМА**
____**Фундація**
____**Членство**
____**Інше**

Ім'я ____________________
Латинкою ____________________
Адреса ____________________
____
____
____

Ви також можете знайти багато інформації, якщо завітаєте на нашу вебсторінку за адресою: www.kmfoundation.com

KMF The Kyiv Mohyla Foundation of America KMF

Національний Університет Києво – Могилянська Академія будує українське громадське суспільство
Національний Університет Києво – Могилянська Академія будує фундаменти держави.

Книга пресвітлих імен

На сторінках „Свободи“ вже багато разів президент Національного університету „Києво-Могилянська академія“ Вячеслав Брюховецький розповідав про діяльність цього особливого навчального закладу – розповідав з неприхованою пристрастю, з любов'ю, кожного разу запевняючи, що Могилянку варто активно підтримувати і морально, і матеріяльно, бо з її стін Українська держава вже в найближчому майбутньому одержить мудрих і вольових діячів, здатних підняти суспільство до гідного рівня. Ці його палкі слова не один, мабуть, читач сприймав з певною засторогою: мовляв, що може змінити в державі, де так багато проблем, якийсь один університет, хоч би й найавторитетніший.

Подібні сумніви розвіюються, мов дим, коли візьмемо в руки фундаментальний довідник „Києво-Могилянська академія в іменах. XVII-XVIII ст.“. Згадаймо, які то були сторіччя. Втретє Україна – після київських і галицько-волинських княжих часів – переживала довгий, дуже складний, сповнений зовнішніх викликів і внутрішніх суперечностей період відродження.

В пожежі козацьких війн народжувалася мирна, цивілізаційна сутність нашої нації. Опинившись на лезі протиборства між Сходом і Заходом, Україна виявила здатність, хоч і не без труднощів, залишитися водночас у двох світах, що можна розуміти як її самобутню духовну місію.

Все найкраще, що йшло і від східньо-візантійської традиції, і від европейського Заходу, знаходило сприятливий, таки органічний грунт у Києві – саме у Могилянці, з її інтелектуальним динамізмом і відкритістю до життя. Її вихованці заповнили своїм впливом весь духовний простір цих двох століть, осяявши світлом знань усі без вийнятку тодішні суспільні стани і переступивши далеко за межі України. Можливо, саме Києво-Могилянська академія є найяскравішим свідченням демократизму Козацької України, бо навчалися тут не лише родовиті діти, не лише діячі, чия харизматична авреоля дійшла до наших часів, а вихідці буквально з усіх верств.

Гетьман Іван Виговський. З портрета XVIII ст.

Власне, в цьому – особлива цінність даного енциклопедичного видання: про найславніших – скажімо, про Григорія Сковороду чи Миколу Гоголя, чи Івана Мазепу, чи Петра Дорошенка, чи Івана Виговського, чи Пилипа Орлика, чи Василя Капніста – кожен з нас щось таки знає, але що також славними були тисячі невідомих для нас вихованців Могилянки, самовідданих місіонерів у ділянці культури, освіти, в політичній і релігійній думці – це справді вражає.

Ще одна велика перевага цієї книги: автори-дослідники не втискали біографічних довідок у „Прокрустове ложе“ академічного стилю, читачеві запропоновано півтори тисячі життів як відкриті системи – можемо судити не лише про висліди світської діяльности вихованців Могилянки, але про їхній внутрішній світ, про муки становлення, муки творчости, про подолані і нездоланні терни вздовж життєвих доріг. В цьому розумінні енциклопедичний довідник „Києво-Могилянська академія в іменах“ – бездонна криниця, і справді немає ціни.

Відродження Могилянки у формі Національного університету збіглося з відродженням незалежної Української держави, – однак це щось набагато більше, ніж очікувана часова закономірність: є в цьому вищий, позачасовий знак, є незнищимий зв'язок поколінь, котрі передають одне одному смолоскипи в далеку дорогу. У Могилянці, пише професор В. Брюховецький у передньому слові, „витворилася така надпотужна духовна аура, що, як тільки з'явилася найперша реальна можливість, вона відродилася – в дивовижно короткий термін і в дивовижний спосіб“.

Дмитро Бортнянський. З гравюри XIX ст.

Хочеться думати, що ця дивовижність немалою мірою стосується предметної уваги до відродження КМУ з боку західньої української діяспори. І також, річ певна, – до створення цієї епохальної книги. На її перших сторінках знаходимо сотні прізвищ українців Америки і Канади – серед фундаторів, меценатів, благодійників, прихильників, передплатників і добродіїв. Чимало посприяв виданню енциклопедії Фонд Києво-Могилянської академії Америки, про що з вдячністю відзначали автори успішно здійсненого проєкту під час презентації книги в Києві 22 лютого.

Проєкт, однак, був настільки вагомим і в науковому, і в громадсько-культурному розумінні, що відчинив двері до інших творчих ініціятив – зокрема до створення другого тому енциклопедії, присвяченого діяльності Київської Духовної академії, яка перейняла від Могилянки естафету освіти в Україні і в усьому слов'янському світі. Сьогодні на спадщину Київської Духовної академії зазіхає Російська Православна Церква.

Зайве було б переконувати наших читачів, що і цей проєкт вартий енергійної підтримки усієї нашої громади. Отже, стежмо за цією темою в пресі.

Інформація для потенційних прихильників НаУКМА: за внесені 150 дол. в подальшу розбудову Могилянки кожен жертводавець набуває однорічне членство у Фундації Києво-Могилянської академії Америки і дістає один примірник книги „Києво-Могилянська академія в іменах“. Адреса для контактів: Ігор Вислоцький, президент Фундації (P. O. Box 46009, Chicago, IL 60646-0009, Tel. 7773-685-1828, Fax 773-794-1654).

Петро Часто

Галшка Гулевичівна. З портрета роботи М. Перевальської-Пшеничної.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Успішний виступ Тараса Куліша

Тарас Куліш

ГАНТЕР, Н.Й. – Щасливим збігом обставин три важливі літні імпрези привернули до себе увагу: живописна виставка, 40-ліття церкви, а 3 серпня – концерт оперового співака з Канади, бас-баритона Тараса Куліша, який відбувся в залі ґражди. Супроводив спів на фортепіяні Володимир Винницький. Організував виступ центр української культури в Гантері під керуванням проф. І. Соневицького. Співак Т. Куліш, уродженець Монреалю виступав у Франції, Бельгії і Голяндії. Він вчився співу в Монреалі і Торонто, перемагав в конкурсах Метрополітан-опери й у Відні. Свій творчий шлях розпочинав у театрах Канади (Едмонтон, Отава) і США (Мінеаполіс). Відомі театри доручили йому відповідальні ролі в операх Моцарта „Весілля Фіґаро" і „Дон Жуан", що рідко трапляється зі співаками, які починають свій творчий шлях.

Т. Куліш розпочав свій концерт піснями Шуберта – перлинами „Серенада" і „До музики". Публіка, яка вщерть заповнила залю, почула також твори з циклу поезій І. Франка „Зів'яле листя" на музику І. Соневицького – „Неперехідним муром", „Твої очі", „Хоч ти не будеш квіткою цвісти".

Першу частину виступу співак закінчив арією з першого акту „Весілля Фіґаро". Друга частина концерту почалася піснями французького композитора Жака Іберта. Три пісні були українські – Лисенкове „Безмежнеє поле" О. Білаша „Мамині руки". Ця пісня особливо схвилювала присутніх, тому що на концерт приїхали з Канади батьки співака. Гучний успіх мала американська пісня „Глибока ріка".

Теодор Терен-Юськів

НОВІ ВИДАННЯ

„Розстріляне відродження"

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – Нещодавно появилося перевидана антологія авторства Юрія Лавріненка „Розстріляне відродження", котра вперше була видана в 1959 році в паризькому видавництві „Kultura". Книжка у твердій окладинці, має 984 сторінки.

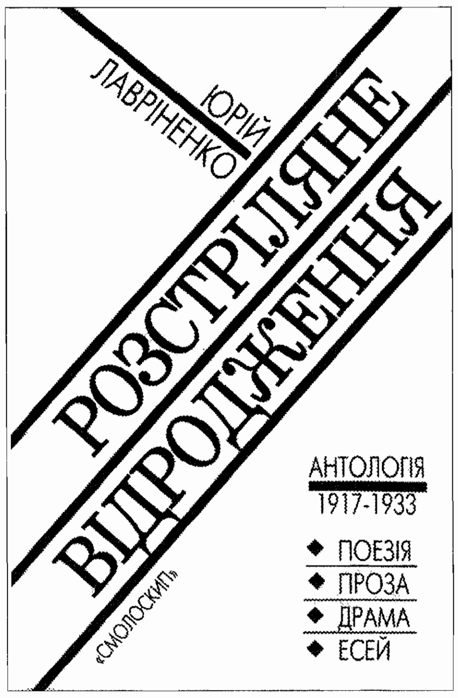
Таємниця „літературного злочину", за який сталінський режим знищив багатьох українських радянських письменників 30-их років, довго чекала свого часу. Офіційне совєтське пояснення від самого початку сприймалося, як крик злодія: „Ловіть злодія".

Реабілітація 50-их років і видання „вибраних творів" не прояснювали нічого, а ще більше завуальовували таємницю. Аж ось у Парижі 1959 року виходить антологія творів і розстріляних ,і „перевихованих", і пропалих безвісти. З неї видно їхню головну „вину" перед сталінським режимом: вони прагнули зберегти письменницьку честь і національну гідність. Тут зібрано справді найкращі твори.

До збірки ввійшли твори Михайла Семенка, Миколи Зерова, Василя Еллана (Блакитного), Павла Филиповича, Гео Шкурупія, Дмитра Фальківського, Михайла Драй-Хмари, Євгена Плужника, Степана Бена, Марка Вороного, Василя Мисика, Миколи Хвильового, Григорія Косинки, Костя Буревія, Олекси Влизька, ряду інших літераторів.

Це видання здійснене за сприяння Фундації ім. Івана Багряного у видавництві „Смолоскип", в Києві, 2002 року.

Книжка коштує 30 дол. і її можна придбати за адресою Bahriany Foundation Inc., 811 S. Roosevelt Ave., Arlington Heights, IL 60005.

Новий альбом видавництва „Родовід" – відродження пам'яті

У Києві вийшов друком новий альбом „Українська старовина із приватних збірок. Мистецтво Гуцульщини та Покуття". Це – перша книга цієї серії. До неї увійшли мистецькі речі з приватних колекцій Львова, зокрема ікони на склі, кахлі, миски, хрести і свічники.

У передмові до книги Віктор Ющенко пише: „Україна на може стояти осторонь великого світу, що так стрімко розвивається. Але я глибоко переконаний, що світ буде шанувати і цінувати українців, якщо ми збагатимо його нашою культурною ідентичністю".

Спонзорами видання стали Олександер Панченко з Києва і Український національний музей в Чикаго, президент якого Ярослав Ганкевич теж написав схвальне переднє слово до альбому.

У книзі подано світлини і відомості про збирачів пам'яток старовини, показаних в альбомі, серед яких – Тарас Гречко, Володимир Вітрук, Ярослав Лемик, Богдан Сорока, Тарас Лозинський, Юрій Юркевич, Андрій Цибко, Олекса Валько, Любомир Яремчук, Роман Петрук, Оксана Романків, Левко Тріска, Ярослав Мотика, Петро Лінинський. Вони написали й супровідні пояснення до світлин.

Керівник проєкту Лідія Лихач слушно вважає, що історія збірок старовини стала свідченням опору львів'ян знищенню та знеціненню національної спадщини, яка тепер виходить на европейський рівень. Лідія Лихач заснувала журнал і видавництво „Родовід" десять років тому і у 1992 році вийшла перша скомна книжка. Нинішній альбом засвідчує творче зростання „Родоводу".

На черзі нові альбоми цієї серії – про мальоване дерево (скрині, мисники. сволоки, хати, бджільники та ін.), ікону Поділля. У вересні вийде у світ чергове тематичне число журналу „Родовід", присвячене мистецтву з каменю.

Альбом про старовину з Гуцульщини можна придбати за 75 долярів за адресою: Rodovid, 18000 S. Mullen Rd., Belton, MO 64012. Тел.: (816) 318-9633. Електронна пошта: rodovid2@aol.com. Веб-сайт: www.rodovid.net

Левко Хмельковський

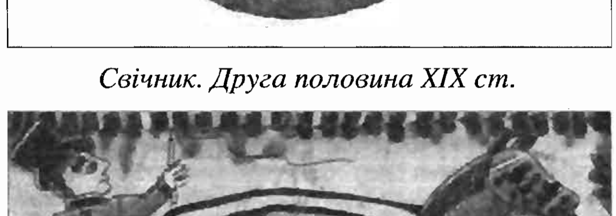

Свічник. Друга половина XIX ст.

Зґарда однорядна. Перша половина XIX ст.

Іван Баранюк. Кахля. 1853 р.

Ще про „українські гроші"

У тижневику „Свобода" 28 серпня, ч. 30, було вміщено цікаву статтю відомого та шанованого дописувача до української преси Ярослава Стеха про дослідника українських грошей Миколу Гнатишина. Подаю додаткову інформацію на тему українських грошей.

У 1994 році мої приятелі Люба та Богдан Кутні подарували мені книжку „Гроші української держави". Її співавтором був вітчим Люби – д-р Яків Зозуля. Автором книжки є також д-р Борис Мартос. Обидва – відомі діячі Української Народної Республіки. Книжка має 102 сторінки, видрукувана на доброму папері, в гарній оправі із золотими витисками. Видавцем є Український технічно-господарський інститут. Книжку починає вступне слово Ростислава Єндика, далі є статті Бориса Мартоса та Якова Зозулі. Завершує книжку альбом українських грошей з десятками світлин, в тому у кольорах.

Видання появилося 1972 року в Мюнхені і його спонзорували Кардинал Максиміліян де Фірстенберґ, Архиєпископ Іван Бучко, Єпископ Платон Корнеляк, о. Іван Іванчук, інж. Михайло Селешко, д-р Теодор Ткачук, д-р Богдан Ткачук, Богдан Мельничук (книгарня в Едмонтоні), Державний центр УНРади, Українська Кредитова Спілка в Торонто, Кредитова Спілка при церкві Матері Божої в Торонто і банк „Поступ" в Чикаго. Видання зареєстроване в конґресовій бібліотеці США під числом 76-1360022.

Я дозволив собі зробити 50 копій, включно із кольоровими, і вислав до бібліотек України.

Мирослав Богдан Бігус,
Торонто

1919 р. Розмінний знак Державної скарбниці.

1917 р. Державний кредитовий білет УНР - 100 карбованців.

1918 р. Державний кредитовий білет УНР - 100 гривень.

1918 р. Державний кредитовий білет УНР - 500 гривень.

1918 р. Знак Державної скарбниці - 1000 карбованців.

СПОРТ

Чемпіонат УСЦАК з тенісу пам'яті Зенона Снилика

Вже 47-ий раз чемпіонат з тенісу Української Спортової Централі Америки і Канади (УСЦАК) відбувся 31 серпня – 2 вересня на Союзівці, оселі Українського Народного Союзу. Головна управа УСЦАК і її тенісова ланка присвятила змагання пам'яті Зенона Снилика – спортовця, олімпійця і довголітнього головного редактора часописів „Свобода" і „The Ukrainian Weekly".

Пам'ять Зенона Снилика вшановано під час офіційного відкриття змагань за участи спортовців і гостей на кортах Союзівки. Всі промовці підкреслювали досягнення Зенона Снилика як українського патріота і спортовця. Від господаря змагань – КЛК промовляли Юрій Попель та інж. Роман Ракочий, від спортовців – Юрій Грабець, від тенісової ланки УСЦАК – Юрій Савчак, провідник змагань, і від головної управи УСЦАК – Мирон Стебельський.

Рома Лісович, касир Українського Народного Союзу, офіційно відкрила тенісові і плавацькі змагання. 60 осіб взяли участь в турнірі. Вони змагалися у своїх вікових групах за чаші УНСоюзу, перехідні трофеї Богдана Рака, Ярослава Рубля, д-ра Гука, д-ра Петра Харука, Константина Беня і за чашу Марії Душник. Фірма „Winner Group" з Вілмінгтон, Делавар, власником якої є Іван Гинянський, щороку встановлює грошові стипендії для молодих тенісистів. Цього року юнаки і юначки, чоловіки і жінки одержали грошові винагороди на загальну суму 3,500 долярів від цієї фірми.

В групі чоловіків перше місце посів чемпіон минулого року Марко Оришкевич, який переміг у тривалому і завзятому фіналі Андрія Саляка вислідом 1:6, 6:3, 7:6 (4). У півфінальних змаганнях А. Оришкевич виграв ще один трисетовий меч проти колишнього чемпіона Дениса Чорнія (2:6, 6:1, 6:3), а А. Саляк дійшов до фіналу, коли при вислідї 7:5, 3:0 його противник Юрій Харук не міг продовжувати змагань через контузію. Рівень гри в цій групі був високий. У чвертьфіналі А. Саляк переміг фіналіста минулого року Григорія Мільчуцького вислідом 6:3, 4:6, 7:6 (1), а у першій рунді – Марка Красія (7:5, 6:3). А. Оришкевич у чвертьфіналі переміг Крега Пірсона (6:2, 6:2).

В групі жінок Анна Марія Шумська, фіналістка попередних років, тим разом здобула чемпіонат перемогою у фіналі проти Маї Мілянич вислідом 6:0, 6:1. У півфіналі М. Шумська перемогла Асю Федун (6:0,6:1), а М. Мілянич у завзятому мечі – Любу Войнов (4:6, 6:2, 6:4).

Адріян Кутко здобув перше місце серед чоловіків, віком понад 35 років, перемогою над Андрієм Хархалісом у фіналі вислідом 6:0, 6:3. У півфіналах А. Кутко виграв у Романа Цікала (6:2, 6:2), а А. Хархаліс – з Юрієм Цікалом (6:1, 1:6, 6:1). Гру за третє місце між братами виграв Юрій Цікало (6:3, 7:5).

Фінальна гра в групі чоловіків понад 45 років – це були змагання між двома багаторазовими чемпіонами Іваном Дурбаком і Ярославом Сидораком, які цього разу виграв І. Дурбак вислідом 6:2, 7:6 (5). У півфіналі І. Дурбак переміг ще одного колишнього чемпіона – Левка Воробкевича (6:0, 6:2), а Я. Сидорак – Юрія Петрикевича (7:5, 6:2), який грав у двох вікових групах.

Ю. Петрикевич здобув перше місце серед чоловіків понад 55 років перемогою у фіналі над Юрієм Савчаком вислідом 6:4, 6:2. У півфіналах Ю. Петрикевич у завзятому мечі виграв у Юрія Грабця (6:4, 6:4), а Ю. Савчак переміг Ігоря Бугая (6:2, 6:1).

Наталка Качала здобула перемогу в групі жінок понад 35 років, коли виграла змагання у Світляни Полещук (6:1, 6:1).

Хлопці і дівчата змагалися у двох вікових групах юніорів, старших і молодших. Деякі юніори грали у двох групах. Дівчата мали подвійну чемпіонку. Мар'яна Мільчуцька в старшій групі перемогла у фіналі Алю Качалу (6:0, 6:1), здобуваючи перше місце. У півфіналах старшої групи Мар'яна перемогла Таню Петрикевич (6:0, 6:0), а Аля – Льору Дідух 7:6 (1), 6:0. В цій групі Т. Петрикевич здобула третє місце. В групі молодших дівчат Мар'яна у фіналі знову перемогла Таню Петрикевич, виграючи другий чемпіонат. У півфіналі Мар'яна перемогла Дідух, а Таня – Емілію Ференцевич (6:2, 6:1). Катруся Хархаліс одержала чашу групи з одною програною грою.

Григорій Мільчуцький здобув перше місце серед старших хлопців, виграючи фінальні змагання проти Данила Василюка (6:0, 6:1). У півфіналах групи Григорій переміг Андрія Гарасевича, а Д. Василюк – Данила Вальчука (6:1, 6:0). Д. Вальчук здобув третє місце в старшій групі хлопців.

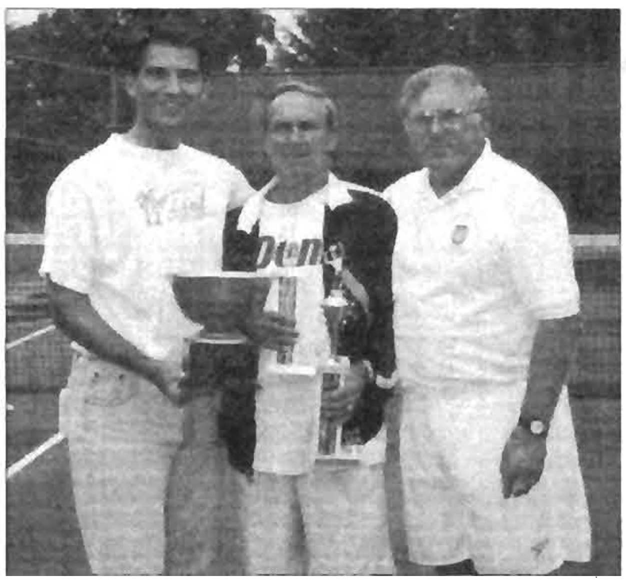
Дам'ян Петрикевич переміг Данила Вальчука у фіналі молодшої групи хлопців (6:1, 7:5), виграючи перше місце в групі. В інших рундах Дам'ян переміг Христика Чолгана (6:1, 6:3), а Данило – Рему Чолгана (6:2, 6:2). В групі з одними програними змаганнями Христик переміг Олеся Хархаліса (6:2, 6:2).

Турнір чоловіків з одними програними змаганнями виграв Марко Красій, перемагаючи свого брата Олеся (6:1, 6:1).

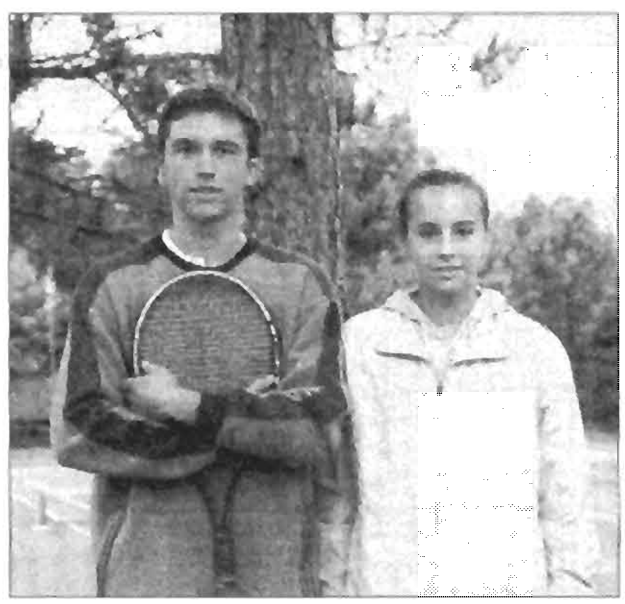
(Закінчення на стор. 23)

Адріян Кутко одержує чаші УНС і Ярослава Рубля від Роми Лісович і Юрія Савчака.

Юрій Харук (зліва) вручає пропам'ятну чашу імени свого батька д-ра Петра Харука Юрієві Петрикевичу і Юрієві Савчаку.

Переможці змагань Григорій і Мар'яна Мільчуцькі.

Фіналістка Мая Мілянич одержує нагороди від Віри Попель та Івана Флиса.

Учасники турніру.

Рома Лісович та Роман Ракочий вручили чаші УНС і перехідну чашу Богдана Рака та чеки „Winner Group" Маркові Оришкевичу і Андрієві Саляку (зліва).

Анна Марія Шумська з чашами Константина Беня, УНСоюзу і стипендійним чеком „Winner Group", Роман Ракочий (зліва) та Юрій Савчак.

Марко Красій – володар чаші Марії Душник та Іван Флис.

Фіналісти (зліва): Юрій Вальчук, Марко Красій, Олесь Красій і Ігор Чума отримують чаші від Юрія Савчака (у центрі).

Чемпіонат...

(Закінчення зі стор. 22)

Турнір сеньйорів цієї групи виграв Юрій Вальчук, коли у фіналі при висліді 6:7, 2:0 Ігор Чума вирішив не продовжувати змагань.

Турнірова комісія цього року вирішила вручити чашу Марії Душник, так звану „Sportsmanship trophy" Маркові Красієві.

Дощі, що падали кілька днів на східньому побережжі Америки, не обминули і Союзівку, тому закриття турніру відбулося на мокрих тенісових кортах.

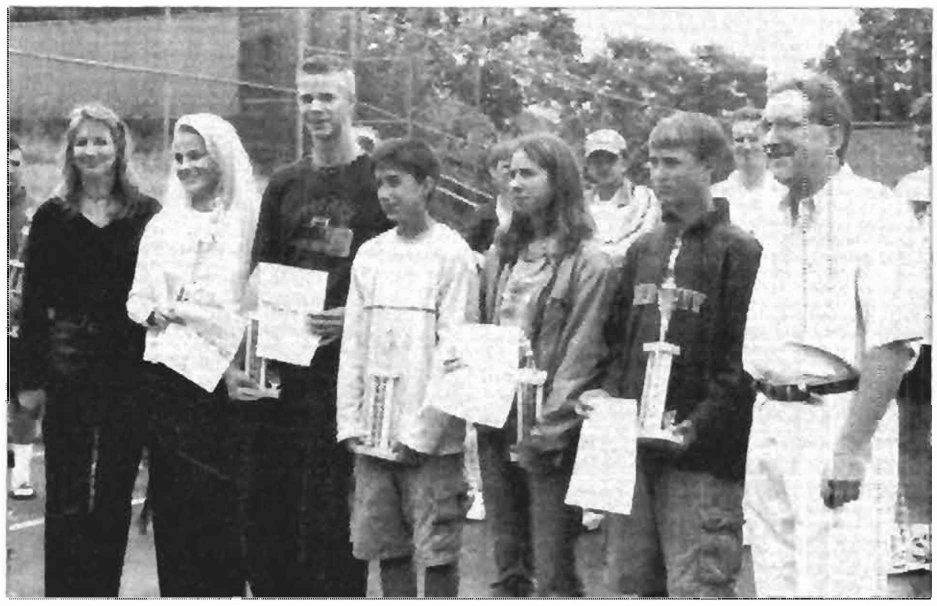
Чаші Українського Народного Союзу і переходові чаші вручали чемпіонам і фіналістам Юрій Попель, Юрій Грабець, Роман Ракочий, Іван Флис, Віра Попель, д-р Юрій Харук, Рома Лісович і Юрій Савчак.

Грошові стипендії „Winner Group" за Івана Гинянського вручав Юрій Савчак. Юрій Попель – від господаря турніру КЛК і Юрій Савчак – від проводу турніру тенісової ланки УСЦАК-у подякували всім за співпрацю.

Юрій Савчак,
провідник турніру
Фото: Віра Грабець, Марта Кутко, Лев Хмельковський

Іван Дурбак і Ярослав Сидорак одержують чаші від членів тенісової комісії Юрія Грабця (зліва) і Юрія Попеля (справа).

Ала Качала, Данило Вальчук, Христик Чолган, Таня і Дам'ян Петрикевичі з Ромою Лісович (зліва) і управителем Союзівки Іваном Флисом (справа).

Спортовці на ЮМПЗ

Змагання веслувальників.

Стрибок з парашутом.

Докладні розповіді про Міжнародну зустріч пластової молоді (ЮМПЗ) у Свіржі біля Львова були вміщені у чч. 35 і 38 тижневика. Сьогодні подаємо світлини, які відтворюють спортові події молодіжного свята.

Футбол

Відбулись чергові змагання з футболу за Чашу УЕФА, у яких розгромного програшу зазнав „Шахтар" від австрійців з рахунком 5:1. Київське „Динамо", як у свої найкращі часи, виграло у англійського „Ньюкасла" з рахунком 2:0. У змаганнях Ліги чемпіонів Европи Зазнав поразки від „Лідсу" (Англія) з рахунком 1:0 запорізький „Металюрг". Донецький „Металюрг", граючи з бременським „Вердером", зумів вибороти нічию – 2:2.

НА ДОЗВІЛЛІ

Пастор Джо Ружейро зі штату Нью-Джерзі, перебуваючи у фінській столиці Гельсінках, не відмовився від нагоди зфотографуватися... з Леніним. Цього разу провідник більшовицької революції закликав з реклямного плякату повернутися „назад в СССР“ через експозицію виставки, що відкрился у палаці на площі імені Олександра Другого. Прикметно, що саме після страти старшого брата Олександра за участь у приготуванні замаху на цього царя Володимир Ульянов (Ленін) обрав для себе шлях революційної помсти царатові. „Фінляндія колись була частиною Російської імперії, але, на щастя, своєчасно стала незалежною і тепер лише на виставці може побачити, якої біди уникнула“, – сказав пастор Джо Ружейро. Фото: А. Хмельковський

ФІЛАТЕЛІЯ

Кожній області України – свою марку

Пошта України розпочала випуск поштових марок, присвячених окремим областям. На кожній мініатюрі зображуються пам'ятки та інші символи, які характеризують цей регіон. Уже випущено марки на честь областей Донецького вугільного басейну, Криму, Київської, Луцької, Кіровоградської, ще кількох областей. Марка на честь Києва відтворює панораму міста з видом на Дніпро і Києво-Печерською Лаврою на першому пляні, а також скульптуру засновників міста. На марці, присвяченій Криму, показано палац на скелі – Ластівчине гніздо і китицю винограду. Київська область – це пшеничний лан і скульптурне зображення вояка Київської Руси-України.

Л.Х.

Цілющий дарунок

Ви знаєте, певно, оті осінні, заплакані ньюйоркські дні, коли сонця зовсім не видно, лиш клаптями висять над вами замрячені сутінки. Ходити в таку погоду – кепсько. Калюжі годі обійти, до сандалів затікає вода, але вам треба кудись іти, і ви йдете. Я вибираю сухі місця і скачу по них, мов дівчатко, – і раптом зупиняюся. Під ліхтарнею стоїть якась людина, тримається міцно тієї підпори, і я врешті впізнаю, що це звичайний п'яничка. Я хочу обминути його, але вперте сумління не дає. Біля нього дівчатко років шести, або й більше, тримається татової руки. На голівці – цератовий капелюшок, що править за парасолю. По ньому тече вода, скапує на сукеночку, що цупко прилипла до тоненького тільця. Дівчатко підводить на мене очі, і в тому дитячому погляді, мов у сарни, – і жах, і просьба, і скарга.

– Як тебе кличуть? – питаю.

Воно мовчить.

– Сузі, – каже батько.

– А де ж твоя мама?

– Мама пішла від нас. Либонь не вернеться ніколи, бо я пияк...

– Ви голодні? – питаю.

– Сузі голодна, а я п'ю і не відчуваю голоду.

Я знаю, що в мене у кишені лише два доляри (я повертаюся з праці), але є щось заховане у лиштві плаща. Підношу лиштву і випорюю зелений папірець більшої вартости. Сузі хапає його своєю маленькою ручкою і дає батькові. Я ковтаю згусток болю, гіркоти і кривди, та швидко відходжу у напрямі Сьомої вулиці.

– „Lady, come back“, – кличе затурбований батько. – „I have something for you!“

Він сягає рукою у грудну кишеню і виймає святий образець, з рукою на відкритому серці.

– Це Христос, „Sacred Heart“. Він помагає бідним і хворим, праведним і грішним, таким як я. І вам поможе у потребі, беріть.

Від тих пір проминуло понад 35 років. За велінням долі я багато мандрувала по світі і той святий образець ще й сьогодні висить над моїм ліжком. Він і тільки Він підняв із шпитального ліжка мого сина і посадив його здоровим і творчим за письмовий стіл.

Іванна Савицька

Альманах „Визначні постаті закордонного українства"

КИЇВ. – Готується альбом-альманах „Визначні постаті закордонного українства" – великого формату фундаментальне видання українською й англійською мовами, яке інформуватиме про державних, політичних, громадських та релігійних діячів, науковців, мистців, винахідників, спортовців, меценатів українського роду, імена яких занесено до пантеону видатних особистостей багатьох країн. Видання альманаху „Визначні постаті закордонного українства", презентація якого передбачається під час святкування Дня незалежности наступного року, стане значною подією у культурному та духовному житті України та світового українства.

До складу редакційної ради альманаху запрошено знаних науковців, громадських та державних діячів – Івана Дзюбу, Аркадія Жуковського, Богдана Гаврилишина, Івана Драча, Олексу Біланюка, Василя Маркуся, Ярослава Яцківа, Анатолія Зленка, Осипа Мороза, Юрія Богуцького, Миколу Плав'юка. У редакційній колегії – Василь Верига, Леонід Губерський, Володимир Трощинський, Галина Кошарська, Микола Мушинка, Віктор Роєнко, Ростислав Хом'як, Петро Шищенко, Дмитро Штогрин, інші провідні фахівці.

Весь наклад альманаху буде подаровано органам влади, бібліотекам, вищим та середнім навчальним закладам, дипломатичним установам інших країн та представництвам міжнародних організацій, акредитованим в нашій державі, в інших країнах.

Прізвища всіх благодійників, а також інституцій, що нададуть фінансову допомогу, будуть подані в альманасі. Ті, хто пожертвує 50 та більше долярів, отримають посвідки для відтягнення пожертви від податку. Дякуємо проф. Осипові Морозу зі США за першу пожертву – 100 дол.

Рахунок Інституту: 8959-01 Ukrainian National Federal Credit Union, 215 Second Ave, New York, NY 10003. Тел.: (212) 533-2980, факс: (212) 995-5204. Уповноваженими особами з видання альбому-альманаху в США є проф. Осип Мороз (omoroz@prodigy.net), у Канаді – Віктор Роєнко (colonelrouenko@hotmail.com) та Василь Верига (olenaveryha@yahoo.com).

Поштова адреса редакційної ради та колегії альманаху: а/с 126, Київ, 01034, електронна: idd@users.ukrsat.com Телефон у Києві – 244 2911.

Ігор Винниченко,
директор Інституту
досліджень діяспори

**ПРИСВЯЧУЮ ВІРШ МОЇЙ УЛЮБЛЕНІЙ
І НЕЗАБУТНІЙ ДРУЖИНІ**

МАРІЇ ФЕДАК

*Ти залишилась в моєму серці,
Моя незабута люба і дорога,
Тебе любив і любити буду,
Поки не прийде моя пора!..*

*Тебе забути я не можу,
Ти моя віра, любов і сила,
Ніколи не забуду, що Ти,
Була мені вірна дружина!..*

*Бога Отця і сина Христа,
Щодня я молюсь і благаю,
Щоб Твою душу прийняли,
До небесного свого раю!..*

*І прошу Небесного Бога,
Щоб душу Твою хоронив,
Щоби прийняв душу до раю!..
І щоби Твою душу благословив!..*

*Признаюсь Тобі сердечно,
Що тяжко і сумно без Тебе жити,
Але можеш бути певна, що до
Смерти буду Тебе любити!..*

*Я тоді перестану взагалі,
За Тобою тяжко тужити,
Як прийду до Тебе і будем,
В раю обоє вічно жити!..*

Іван Федак

Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями і знайомими,
що в понеділок, 23 вересня 2002 р. відійшла у вічність
на 83-му році життя наша найдорожча
МАМА, БАБЦЯ, СЕСТРА і ТЕТА

бл. п.

МАРІЯ БОДНАРЧУК

з дому БАЛИЦЬКА

нар. 4 травня 1919 р. у Молодятиннях, Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у середу, 25 і четвер 26 вересня 2002 р. в похоронному заведенні Михайла Яцьківа і в церкві св. Йосафата в Рочестері, Н.Й., а опісля на цвинтарі св. Володимира Великого у Вайтсборо, Н.Й.

Залишені в безмежному смутку:
син – ТАРАС з дружиною ОЛЕЮ
донька – ДАРІЯ ГАНУШЕВСЬКА з чоловіком ЮРКОМ
внуки – АНДРІЙ і ІВАНКА ГАНУШЕВСЬКІ
сестра – ЛЮБА БАБІЙ в Україні
родина в США, Канаді і в Україні.

Вічна Її пам'ять!

Просимо складати датки в пам'ять покійної Марії
на Український Музей в Нью-Йорку.

***За мову і зміст посмертних оголошень
і подяк редакція не відповідає***

Ділимося сумною вісткою, що у вівторок, 24 вересня 2002 р.
упокоївся в Бозі наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДО

бл. п.

ЗЕНОВІЙ ОНУФРИК

нар. 13 квітня 1936 р. в Рогатині, Україна.

ПАНАХИДА ВІДБУДЕТЬСЯ в Braviak Funeral Home **(973) 887-2186.**

У глибокому смутку залишилися:

дружина – ІРИНА
син – ПЕТРО з дружиною ЛОРІ і донькою ЛОРЕН
донька – ХРИСТИНА
швагер – ВОЛОДИМИР ОМЕЦІНСЬКИЙ з дружиною МАРТОЮ
та ближча і дальша родина в Канаді, Україні і Америці.

Вічна Йому пам'ять!

Замість квітів родина просить складати пожертви в пам'ять Покійного
на Фонд розвитку морського пластування.
Чеки виписувати на „Plast Chornomortsi" і висилати на адресу:
W. Pylyshenko, 915 Winona Blvd., Rochester, NY 14617.

Ділимося сумною і болючою вісткою, що 3 вересня 2002 р.
на 99-му році життя упокоїлася в Бозі наша
МАМА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ

бл. п.

ЮСТИНА КОРЖ

нар. 26 липня 1904 р. в Битькові, повіт Надвірна, Івано-Франківськ

ПАНАХИДА відбулася 6 вересня 2002 р. в похоронному заведенні Lilly & Zeiler, Inc.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 7 вересня 2002 р. в українській католицькій церкві св. Михаїла в Балтиморі, Мд. Похована на парафіяльному цвинтарі.

Залишила у великому смутку:
дочок – АННУ ТИМЮК з дітьми і внуками
– ПАРАСКЕВІЮ КУЗЬМІВ з чоловіком ТЕОДОРОМ дітьми і внуками
синів – ВАСИЛЯ з дружиною ОЛЬГОЮ і дітьми
– ІВАНА з дружиною ТАЇСОЮ і синами.

Вічна Їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в середу, 4 вересня 2002 р.
на 84-му році життя відійшов у вічність наш
найдорожчий МУЖ, БРАТ і ВУЙКО

бл. п.

ВОЛОДИМИР КАСЬКІВ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в похоронному заведенні Бугая, а відтак в церкві Непорочного Зачаття в Гамтремку, Миш.

В смутку залишилися:
дружина – ДАРІЯ
сестра – ЛЮБА в Україні
племінниця – ЛІДА ТАРНАВСЬКА
племінники – РОМАН ТАРНАВСЬКИЙ
– ОЛЕСЬ ТАРНАВСЬКИЙ з дружиною АДОЮ та синами ОРЕСТОМ і ПАВЛОМ
– ЮРІЙ ТАРНАВСЬКИЙ з дружиною ОКСАНОЮ та дітьми НАТАЛЕЮ і МАРКОМ
швагрова – ІРИНА ТАРНАВСЬКА
та ближча і дальша родина в Америці, Канаді і в Україні.

Вічна Йому пам'ять!

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ ЧИ КУПИТИ ХАТУ?
Зверніться до
ВАСИЛЯ КАВАЦЮКА
(908) 790-9240
або
(908) 265-7618
Exit Realty

ARKA COMPANY
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
26 First Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 473-3550

fregata TRAVEL SERVICE, INC.
250 West 57th St.#1211 Phone: (212) 541-5707
New York, NY 10107 Fax: (212) 262-3220
ECONOMY AIRFARES
Львів/Одеса
652 дол.+tax (round trip)
430 дол.+tax (one way)
Київ
547 дол.+tax (round trip)
391 дол.+tax (one way)
Restrictions Apply

ХРИСТИНА БРОДИН
Професійний продавець забезпечення УНС
CHRISTINE BRODYN
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3039) • Fax: (973) 292-0900

ЮРІЙ ЛАЗІРКО
Професійний продавець забезпечення УНС
IOURI LAZIRKO
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
5 Brannon Ct., Clifton, NJ 07013
tel.: 973 881-1291
E-mail: iouri_uke@hotmail.com

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

Calls to UKRAINE 16.9 ¢/min
Any time
Great domestic rates. Great rates to other countries. We also offer prepaid Calling Cards: calls to Ukraine 13.3 c/min.
CAll WWW.LDPOST.COM
For info call Long Distance POST:
1-800-449-0445

PROSTHODONTIST
д-р ОЛЕКСАНДЕР КМЕТА
косметика зубів,
загальне лікування, „Implants“.
5E. 19th Street, 5th Floor, New York, NY 10003
Tel.: **(914) 522-2558**
Fax: **(914) 963-9701**
Доктор говорить по українськи

JENNIE L. SHATYNSKI, RN, Esq.
Адвокат,
говорить по українськи
- **Помилки медичної практики**
- **Тілесні ушкодження**
- **Дискримінація**

Член адвокатської палати Н.Й. і Н.Дж.
Тел.: (732) 516-1104

МИХАЙЛО П. ГРИЦАК
адвокат
З КРИМІНАЛЬНИХ І ЦИВІЛЬНИХ СПРАВ, ЯК ТАКОЖ КОМПЮТЕРСЬКОГО ПРАВА
Член адвокатської палати в Н. Дж., Н.Й., Конн., Вашінгтоні.
316 Lenox Ave., Westfield, NJ 07090
Tel.: (908)789-1870;

ФІРМА ЄВШАН
пропонує касети, компакт диски, відео, шкільні книжки, комп'ютерні програми, писанки та різні подарунки. Замовляйте новий каталог на 2002 рік!
Тел.: 1-800-265-9858

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР
PALLADA International
ВСІ ВИДИ ІМІГРАЦІЙНИХ СПРАВ
98 Second Avenue, 2nd Floor, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (212) 228-3029

Д-р ЮРІЙ ПРИСТАЙКО
FOX CHIROPRACTIC OFFICE
Чи Ви маєте проблему з плечима?
(шия, хребет, болі голови)
ХІРОПРАКТИК ДОПОМОЖЕ ВАМ
250 Millburn Ave., Millburn, NJ 07041
E-mail:SpineDoc2@aol.com
Tel.: (973) 467-9070 • Fax: (973) 467-2044

д-р МАРКО ЛУЦЬКИЙ
ДЕНТИСТ-СТОМАТОЛОГ
приймає
за попереднім домовленням
Тел.: (212) 697-8173
30 East 40th Street,
7th Floor, Room 706
New York City

ОРКЕСТРА „ЛУНА“
Музика на весілля, забави, фестивалі.
Святкування роковин.
ОЛЕСЬ КУЗИШИН
Тел./Факс: (732) 636-5406
e-mail:dumamuse@aol.com

Рідним в краю помагати, чи по світу подорожувати - тільки з фірмою КАРПАТИ!

KARPATY FAST GUARANTEED DELIVERY
Export-Import

KARPATY

KARPATY TRAVEL

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ
протягом 2-7 днів

НАЙКРАЩІ ЦІНИ НА КВИТКИ

Добре знана у Канаді
Та в Америці відома
Фірма наша вже віддавна
Служить людям чесно й справно.
Щирий сервіс, низькі ціни!
Хто ще краще про Вас дбає?

Доставляємо до рук адресата в Україну, країни СНД та Східної Європи американські доляри

НА ВСІ АВІАЛІНІЇ СВІТУ!

Запрошення до Канади та США

Візи до України, Польщі та Росії

Достава тракторів, автомобілів, побутової техніки та електроніки

ПЕРЕСИЛКА ПАЧОК

Медичне забезпечення для відвідувачів у Канаді

ДОСТАВА ХАРЧОВИХ ПАЧОК
З КАТАЛОГУ

ВІДПОЧИНОК на відомих курортах

На всі замовлення Ви отримаєте поквітовання від Ваших близьких

Телефонуйте до нас, щоб оформити замовлення та за детальнішою інформацією

121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario,
Canada M6S 2Y4

Tel. (416) 761-9105 **1-800-265-7189** **Fax (416) 761-1662**

E-mail: nsemczys@aol.com
www.karpaty.on.ca